№ 72. Sroda, 3 (15) kwietnia 1874. № 72.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We czwartek, 4 (16) kwietnia, — św. Josifa i Georgia.
W piątek, 5 (17) kwietnia, — św. Agafopoda mucz.
W sobotę, 6 (18) kwietnia, — św. Ewtichia i Jer.

Słońce wsch. o godz. 5 min. 5; zach. o godz. 6 min. 56.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 3 (14) Kwietnia 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	744.8	+ 9.8	93	spokojnie
1	744.2	+ 18.8	63	pół.-wschodni.
9	744.6	+ 12.1	95	pół.-wschodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We czwartek, 4 (16) kwietnia, — św. Lamberta męcz.
W piątek, 5 (17) kwietnia, — św. Rudolfa bisk.
W sobotę, 6 (18) kwietnia, — św. Apoloniusza męcz.

Wysokość wody na Wiśle stóp 6 cali 7.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Przez Najwyższy ukaz imienny, wydany do Najświętobliwszego Synodu, 34 marca r. b., biskup czernihowski *Nathaniel*, ze względu na długą i gorliwą jego służbę pasterską, Najmiłościwiej wyniesiony został na godność arcybiskupa.

—

* Najjaśniejszy Pan, 31 marca r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić, w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, następujące ordery: Orła Białego — dyrektorowi Departamentu Spraw Ogólnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych *Mansurowowi;* św. Włodzimierza 2-ej klasy: gubernatorowi st. petersburgskiemu, radcy tajnemu *Łutkowskiemu;* gubernatorowi orenburgskiemu i zastępczemu atamanowi Orenburgskiego wojska kozackiego, jenerał-majorowi *Boborykinowi;* dyrektorowi Departamentu Policji Wykonawczej, rzeczywistemu radcy stanu *Kosagowskiemu;* zarządzającemu Oddziałem Ziemskim, rzeczywistemu radcy stanu *Barykowowi;* gubernatorowi kurlandzkiemu, rzeczywistemu radcy stanu *Lilienfeldowi;* gubernatorowi astrachańskiemu, rzeczywistemu radcy stanu *Bippenowi*, i jakaterinosławskiemu gubernjalnemu marszałkowi szlachty, dymisjonowanemu jenerał-majorowi *Strukowowi;* św. Anny 1-ej klasy; gubernatorowi estlandzkiemu, jenerał-majorowi z Orszaku Jego Cesarskiej Mości księciu *Szachowskiemu-Hlebowowi-Streszniewowi;* wice-dyrektorowi Departamentu Telegrafów, pomocnikowi dyrektora telegrafów, rzeczywistemu radcy stanu *Lampemu;* urzędnikowi do szczególnych poruczeń V klasy przy Ministrze Spraw Wewnętrznych, nadetatowemu, rzeczywistemu radcy stanu *Charłamowowi;* dyrektorowi Aleksandrowskiego szpitala dla chorób skórnych, rzeczywistemu radcy stanu *Leśnikowowi;* prezesowi komisji do roztrząśnięcia dawnych akt ustanowionej przy jenerał-gubernatorze kijowskim, podolskim i wołyńskim, radcy tajnemu *Józefowiczowi*, i dymisjonowanemu radcy tajnemu *Bazilemu;* św. Stanisława 1-ej klasy: pomocnikowi st. petersburgskiego naczelnika miasta, jenerał-majorowi z Orszaku Jego Cesarskiej Mości *Kozłowowi;* wice-gubernatorowi orłowskiemu, rzeczywistemu radcy stanu *Djakowowi;* lekarzowi Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, doktorowi medycyny, rzeczywistemu radcy stanu *Meinhardtowi*, i sekretarzowi Ministra Spraw Wewnętrznych, rzeczywistemu radcy stanu *Perfiljewowi.*

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku najpoddańniejszego przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych, Najmiłościwiej raczył, 31 marca r. b., udzielić order św. Stanisława 1-ej klasy— inspektorowi telegraficznemu, inżynierowi, rzeczywistemu radcy stanu *Leśnikowowi.*

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych, Najmiłościwiej raczył, 31 marca r. b., udzielić order św. Włodzimierza 4 ej klasy—zostającemu przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, radcy dworu *Kolitowskiemu.*

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych i stosownie do uchwały Komitetu Ministrów, 31 marca r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić ordery: św. Anny 3-ej klasy: trzeciemu pomocnikowi naczelnika Zarządu Warszawskiego Oddziału Telegraficznego, asesorowi kolegjalnemu *Michelsonowi* i starszemu mechanikowi Zarządu Warszawskiego Oddziału Telegraficznego, radcy honorowemu *Hornowi;* św. Stanisława 3-ej klasy: naczelnikowi Lubelskiej stacji telegraficznej, radcy honorowemu *Szczesniemu* i telegrafiście 1-go rzędu Warszawskiego Oddziału Telegraficznego, sekretarzowi gubernjalnemu *Wanglerowi.*

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, 27 marca r. b., mianowani zostali: lekarz szpitala św. Jerzego w Kalwarji, lekarz *Ibiański* — lekarzem powiatowym w m. Suwałkach; lekarz więzienia Kalwaryjskiego, lekarz *Matusiewicz* — lekarzem szpitala św. Jerzego w Kalwarji (obydwaj od 8 marca 1874 r.); otrzymali urlop za granicę: ordynator szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, doktór medycyny *Benni* — na dwa miesiące; starszy lekarz szpitala starozakonnych w Warszawie, doktór medycyny, asesor kolegjalny *Rosenthal* — na dwa miesiące; referent do czynności miejskich Szczuczyńskiego Zarządu Powiatowego *Zajączkowski* — na dwa miesiące.

—

Rozporządzenie w Wydziale Wojny.

Przepisy do odbywania egzaminów osób, pragnących wejść do służby jako dobrowolnie wstępujący 3-ej kategorji na zasadzie art. 171 i 173 punktu 3 Ustawy o obowiązku służby wojskowej.

1. Egzamina osób pragnących wejść do służby jako dobrowolnie wstępujący 3 kategorji odbywają się tak przy wszystkich gimnazjach, progimnazjach i szkołach realnych wydziału Ministerstwa Oświecenia Publicznego, jak i przy korpusach Paziów Jego Cesarskiej Mości i Finlandzkim, w szkołach junkrów, w gimnazjach wojskowych i w progimnazjach wojskowych.

2. Egzamina te odbywają się przez osobne Komisje: w zakładach naukowych wydziału Ministerstwa Oświecenia Publicznego w ciągu września i od 7 stycznia do 1 lutego każdego roku, w oznaczonych na to dniach, a w zakładach wojskowo-naukowych— w ciągu marca, czerwca i października, od 1-go każdego z tych miesięcy i trwają w oznaczonym okresie stosownie do liczby stawiających się do egzaminu.

3. Ci którzy oznajmili życzenie składania egzaminu powinni zawiadomić o tem: w zakładach naukowych Ministerstwa Oswiecenia Publicznego — ich pisarza, a w zakładach wojskowo-naukowych — kancelarję zakładu i złożyć świadectwo o zapisaniu się do rewiru powołania zaś osoby stanu wiejskiego— zaświadczenie właściwych Zarządów Włościowych o należeniu do rewiru powołania według swego stanu w gromadzie wiejskiej.

4. Komisje egzaminacyjne w każdym z wymienionych zakładów naukowych składaja się: z prezesa (zwierzchnika zakładu lub inspektora) i przynajmniej, dwóch nauczycieli odpowiedniego przedmiotu: w zakładach naukowych wydziału Ministerstwa Oświecenia Publicznego według wyboru Rady Pedagogicznej, a w zakładach wojskowo-naukowych— według wyznaczenia zwierzchnika zakładu z dołączeniem w tych ostatnich jeszcze dwóch członków, z których jeden—według wyznaczenia zwierzchności wojskowo-okręgowej, a drugi — z liczby osób należących do składu frontowego lub wychowawczego tego zakładu.

5. Przy odbywaniu egzaminów z każdego przedmiotu oddzielnie, w czasie wskazanym przez rozkład, zachowują się następujące przepisy:

a) Odpowiedzi oceniają się według systematu 5 cyfr. *Uwaga.* 5 oznacza stopień — celujacy, 4 — dobry, 3—dostateczny, 2—nie całkiem dostateczny, 1—zupełnie nie dostateczny.

b) W świadectwie o zdaniu egzaminu stawia się ogólny średni stopień, otrzymywany z dodania stopni danych za odpowiedzi przez prezesa, członków Komisji i egzaminatorów, przyczem połowa i więcej niż połowa przyjmuje się za całkowitą, a ułamek mniejszy od połowy—odrzuca się.

c) Stopnie na świadectwie egzaminacyjnem (cyframi i literami) wypisują się ręką prezesa, tak z każdego przedmiotu, jak i w ogólnej sumie.

d) Otrzymujący mniej niż trzy z jednego z przedmiotów, uznaje się za spadłego z egzaminu i odmawia mu się wydania świadectwa.

e) Wiarogodność ogólnego ocenienia na każdem świadectwie egzaminacyjnem stwierdza się: *a*) podpisami, członków Komisji i nauczycieli odpowiednich przedmiotów; *b*) kontrasygnowaniem adjutanta, lub sekretarza, lub pisarza właściwego; *c*) pieczęcią rządową.

6. O osobach, które zdawały egzamin a nie złożyły takowego, robi się o tem zaznaczenie na świadectwach zapisania się do rewiru powołania lub na zaświadczeniach wydawanych przez gromady wiejskie o należeniu młodego człowieka do rewiru powołania według jego stanu w gromadzie wiejskiej. Następnie wszystkie te osoby mogą być dopuszczane do powtórnego egzaminu po upływie pięciu miesięcy.

7. Od egzaminu dla dobrowolnie wstępujących trzeciej kategorji uwalniają się tylko te osoby, które przy wejściu do służby złożą atestata zakładów naukowych z zaświadczeniem o umieniu przedmiotów wymaganych przez programata, jeżeli przytem wejdą do służby nie później jak w ciągu roku po wydaniu im takiego świadectwa. Takie atestata mogą być wydawane tylko przez takie rządowe zakłady naukowe oprócz wymienionych wyżej w punkcie 1 (z wyjątkiem szkół junkrów), kurs których nie jest niższy od pomienionych programatów i przytem tylko własnym ich uczniom.

8. Działanie świadectwa egzaminacyjnego udzielanego przez Komisje egzaminacyjne na zasadzie art. 171 i 173 „Ustawy o obowiązku służby wojskowej," ogranicza się także jednym rokiem

9. Wszystkich, którzy zdali egzamina w wyżej oznaczonych warunkach, w każdym zakładzie naukowym prowadzi się lista imienna w porządku wydawanych świadectw, w której zaznaczają się wszystkie dane, wchodzące do świadectw.

10. Zwierzchnicy zakładów naukowych, po ukończeniu egzaminów, za każdym razem donoszą kuratorom okręgów naukowych lub Głównemu Zarządowi Zakładów Wojskowo-Naukowych, gdzie należy, o liczbie tak egzaminowanych, jak i tych którzy zdali egzamin ustanowiony dla dobrowolnie wstępujących 3 kategorji.

11. Na początek, do czasu wskazówek doświadczenia o możności podwyższenia wymagań od dobrowolnie wstępujących 3-ej kategorji, egzaminują się oni z następujących przedmiotów: 1) z nauki religji; 2) języka ruskiego; 3) arytmetyki; 4) jeometrji albo algebry według wyboru samych egzaminów; 5) jeografji i 6) historji.

12. Wrazie jakichkolwiek bądź zmian w obecnych programatach do egzaminowania dobrowolnie wstępujących 3-ej kategorji, nowe wymagania będą stosowane dopiero po upływie roku od czasu ich ogłoszenia.

—

Okólnik Ministra Oświecenia Publicznego do Kuratorów Okręgów Naukowych.

(*23 marca 1874 roku, Nr. 3,494*).

Z nadsyłanych do Ministerstwa Oświecenia Publicznego przedstawień zwierzchności okręgów naukowych i dołączonych do nich uchwał gromad wiejskich, oraz postanowień instytucij ziemskich o otwarciu dwuklasowych i jednoklasowych szkół elementarnych ludowych Ministerstwa, z zapomogą ze skarbu, okazuje się, że gromady wiejskie i instytucje ziemskie, oznajmiające życzenie posiadania podobnych szkół, prawie zawsze ograniczają swój udział w urządzeniu i utrzymaniu takich szkół, tylko na ustąpieniu gruntu pod szkołę i przyjęciu na swój karb rozchodów na reperację zabudowań szkolnych, ich opał, oświetlenie i ubezpieczenie, oraz na najęcie służby; fundusze zaś na pozostałe wydatki na utrzymanie szkoły, jako to: na płacę nauczycielom, na nabycie pomocy naukowych, na nauczanie rzemiosł i t. p. stanowiące znaczniejszą część rozchodów na utrzymanie szkół, oraz na zbudowanie domów na lokal dla szkół, pomienione gromady i instytucje oraz zwierzchności okręgów wyjednywają z funduszów Ministerstwa Oświecenia Publicznego, w skutku czego zwierzchności okręgów ciągle wnoszą przedstawienia o wyznaczenie tym szkołom rocznych zapomóg z funduszów Ministerstwa w kwocie 1,000 rub. dla szkół dwuklasowych i 226 rub. dla jednoklasowych. Okoliczność ta daje powód do przypuszczania, że gromady wiejskie, instytucje ziemskie i miejscowe zwierzchności szkolne uważają wyżej pomienione cyfry, za ustanowioną normę wyznaczania zapomóg z funduszów skarbowych na utrzymanie dwu i jednoklasowych szkół i przytem mniemają, że budowa lokali dla szkół powinna dokonywać się przeważnie z funduszów Ministerstwa.

Uznając taki pogląd na sprawę za zupełnie niezgodny z ścisłem znaczeniem obowiązujących postanowień o dwuklasowych i jednoklasowych wiejskich szkołach elementarnych ludowych Ministerstwa Oświecenia Publicznego i zważywszy, że przy ograniczoności asygnowanego do rozporządzenia Ministerstwa kredytu na przedmioty oświaty ludowej, rozchodowanie tego kredytu na zapomogi na urządzenie szkół powinno być ściśle stosowane do rzeczywistych potrzeb i materjalnych środków ludności Cesarstwa, najuprzejmiej proszę jaśnie wielmożnego pana, abyś wyjaśnił dyrektorom lub inspektorom szkół powierzonego panu okręgu naukowego: 1) za normy 1,000 rub. i 226 rub. stanowią tylko *najwyższe* rozmiary zapomogi, jakie mogą być wyznaczone przez Ministerstwo w dodatku do funduszów asygnowanych przez miejscowe gromady i ziemstwa na utrzymanie dwuklasowych i jednoklasowych szkół, lecz nie powinny być uważane za stałą normę takich zapomóg; 2) że zapomogi w pomienionych najwyższych rozmiarach mogą być wyjednywane tylko w wypadku szczególnej z jakichkolwiek bądź przyczyn ważności wybranego punktu i przy stanowczej niemożności otwarcia jednoklasowej lub dwuklasowej szkoły bez zapomogi właśnie w tym, a nie w innym rozmiarze; 3) że z powodu tego gromady wiejskie i instytucje ziemskie, starające się o założenie pomienionych szkół z zapomogą ze skarbu powinny być wzywane do udziału w rozchodach, to tak na wydatki gospodarcze szkół, jak i na wynagrodzenie nauczyciela na inne wydatki naukowe, oraz w budowie lokalów na szkoły; 4) że w ogóle im znaczniejszy będzie udział pomienionych gromad i instytucij w urządzeniu i utrzymaniu szkół, tem pewniej mogą spodziewać się skutku ich starania się.

—

Bank Państwa.

I.

Na zasadzie § 4 Najwyżej zatwierdzonej 22 lutego 1874 roku Ustawy Towarzystwa kolei żelaznej *Orenburgskiej*, o rezultatach zapisów na akcje tego Towarzystwa i rozkładu, Minister Finansów doniósł Senatowi Rządzącemu.

Ogłaszając o tem, Bank Państwa, na zasadzie §§ 4 i 7 Ustawy Towarzystwa, wzywa osoby posiadające czasowe świadectwa na akcje Towarzystwa kolei żelaznej Orenburgskiej, aby stawiły się na pierwsze Zebranie Ogólne, mające być w niedzielę, *14 kwietnia r. b.*, o godzinie 1-ej z południa w salach Banku Państwa.

Zebranie to będzie miało za przedmiot: 1) przeświadczenie się o znajdowaniu się opłat pieniężnych na akcje; 2) sprawdzenie praw akcjonarjuszów, według udzielonych im czasowych świadectw, do udziału w Ogólnem Zebraniu; 3) wybór do Dyrekcji Dyrektorów i ich zastępców; 4) wyznaczenie terminu zwołania drugiego Ogólnego Zebrania; 5) poruczenie Dyrekcji wypracowania: *a*) planu czynności dla urzeczywistnienia przedsiębierstwa, w celu przedstawienia go do roztrząsnięcia i zatwierdzenia drugiego Ogólnego Zebrania i *b*) wykonawczego projektu zbudowania kolei i wszystkich jej przynależytości, oraz zgodnego z projektem wykonawczego kosztorysu, dla przedstawienia na zatwierdzenie Ministra Dród Komunikacji.

Ogólne Zebranie będzie odbywało się pod prezydencyą wyznaczonego przez Ministra Dróg Komunikacji rzeczywistego radcy stanu Fadiejewa.

Ogólne to Zebranie będzie uznane za ważne, kiedy na niem będzie się znajdowało, oprócz osoby wyznaczonej do prezydowania na niem, przynajmniej 30 akcjonarjuszy, posiadających prawo głosu (§ 54 Ustawy) i reprezentujących przynajmniej połowę całego nominalnego kapitału Towarzystwa.

Jeżeli w oznaczonym na Ogólne Zebranie dniu, nie przybędzie nstanowiona liczba akcjonarjuszów, czyniących zadość wyżej pomienionemu wymaganiu, to prezes postąpi na zasadzie przepisów zawartych w § 66, co do niedoszłych do skutku Zebrań Ogólnych.

II.

Na zasadzie § 4 Najwyżej zatwierdzonej 22 lutego 1874 r. Ustawy Towarzystwa kolei żelaznej *Fastowskiej*, o rezultatach zapisów na akcje tego Towarzystwa i rozkładu Minister Finansów doniósł Senatowi Rządzącemu.

Ogłaszając o tem, Bank Państwa na zasadzie §§ 4 i 7 Ustawy Towarzystwa, wzywa osoby posiadające czasowe świadectwa na akcje Towarzystwa kolei żelaznej Fastowskiej, aby stawiły się na pierwsze Zebranie Ogólne, mające być w niedzielę, *14 kwietnia r. b.*, o godzinie ósmej wieczorem, w salach Banku Państwa.

Zebranie to będzie miało za przedmiot: 1) przeświadczenie się o znajdowaniu się opłat pieniężnych na akcje; 2) sprawdzenie praw akcjonarjuszów, według udzielonych im świadectw czasowych, do udziału w Ogólnem Zebraniu; 3) wybór do Dyrekcji dyrektorów i ich zastępców; 4) wyznaczenie terminu zwołania drugiego Zebrania Ogólnego; 5) poruczenie Dyrekcji wypracowania: *a*) planu czynności dla urzeczywistnienia przedsiębierstwa, w celu przedstawienia go do roztrząśnięcia i zatwierdzenia drugiego Zebrania Ogólnego i *b*) wykonawczego projektu zbudowania kolei i jej przynależytości, oraz zgodnego z projektem wykonawczego kosztorysu, dla przedstawienia na zatwierdzenie Ministra Dróg Komunikacji.

Ogólne Zebranie będzie się odbywało pod prezydencją wyznaczonego przez Ministra Dróg Komunikacji rzeczywistego radcy stanu Fadiejewa.

Ogólne to Zebranie będzie uznane za ważne, jeżeli na niem będzie się znajdowało, oprócz osoby wyznaczonej do prezydowania na niem, przynajmniej 30 akcjonarjuszów, posiadających prawo głosu (art. 54 Ustawy) i reprezentujących przynajmniej połowę całego nominalnego akcyjnego kapitału Towarzystwa.

Jeżeli w oznaczonym na Ogólne Zebranie dniu nie przybędzie ustanowiona liczba akcjonarjuszy, czyniących zadość wyżej wspomnionemu wymaganiu, to prezes postąpi na zasadzie przepisów zawartych w § 66, co do niedoszłych do skutku Zebrań Ogólnych.

III.

Bank Państwa, ogłaszając jednocześnie z niniejszem o dniu pierwszego Zebrania Ogólnego akcjonarjuszów kolei żelaznych Orenburgskiej i Fastowskiej wyznaczonego na 14 kwietnia, ma honor najuprzejmiej prosić posiadaczy kwitów z zapisów na akcję jednej i drugiej kolei, udzielonych z Banku Państwa w St. Petersburgu, ażeby zadeklarowali Bankowi Państwa na czyje imię mają być napisane świadectwa czasowe na akcje pomienionych kolei. Deklaracja ta ma być zrobiona przez posiadaczy, albo na odwrotnej stronie samych kwitów, albo też w braku miejsca na kwitach, w oddzielnie dołączonych do kwitów specyfikacjach. W deklaracjach tych powinno być wypisane stan, imię, imię ojca i nazwisko osób, na imię których oznajmione będzie życzenie otrzymania świadectwa. W zamian odebranych w taki sposób kwitów, będą udzielane pokwitowania okazicielom kwitów.

—

* *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.* Podaje do powszechnej wiadomości, że z Ogólnej liczby Listów Zastawnych Okresu 3-go Serji 1-ej w obiegu będących, w ilości imiennej rs. 10,605,285, podanych zostało do losowania do włącznie dnia 8 (20) marca r. b. na rubli srebrem 8,473,665.

Z takowych na publicznem losowaniu w dniach 18 (30) i 19 (31) marca r. b. w Gmachu Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego odbytem, w obec Członków Komitetu Właścicieli Listów Zastawnych i Komitetu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, wyciągnięte zostały z koła, numera Listów Zastawnych, *które poczynając od dnia 10 (22) czerwca r. b. wykupione być mają.*

A mianowicie:

Lit. A	sztuk 77	na sumę rubli srebrem:	231,000.
„ B	„ 323	„ „ „ „	242,250.
„ C	„ 926	„ „ „ „	138,900.
„ D	„ 218	„ „ „ „	16,350.
„ E	„ 368	„ „ „ „	11,040.
Razem	sztuk 1,912	na rubli srebrem	639,540.

Fundusz umorzenia Listów Zastawnych tej Serji w półroczu bieżącem wynosił rubli srebrem: . . .		640,072 k. 1.
z którego strącając resztę należytości przypadającej za List Zastawny Lit. A № 1553 w d. 20 września (2 października) 1873 r. na ostatku wylosowany	rs.	919 k. 88 1/2.
Pozostaje przeto funduszu . . .	rs.	639,152 k. 12 1/2.
a że wylosowano jak wyżej . . .	rs.	639,540.

Zatem na List Zastawny Lit. B № 20,657 na ostatku wylosowany brakuje funduszu rs. 387 k. 87 1/2. która to kwota spłaconą zostanie funduszem umorzenia następnego półrocza.

Oznajmia jednocześnie Dyrekcja Główna, że z Ogółu Listów Zastawnych Okresu 3-go Serji 2-ej w obiegu znajdujących się wartości imiennej Rubli srebrem 4,461,239, umorzoną zostanie w półroczu bieżącem bez losowania suma rubli sr. 266,115 już to przez przyjęcie do tej wysokości Listów Zastawnych tej Serji na należności Towarzystwa od pożyczek w myśl prawa z dnia 10

(22) maja 1860 r. zaciągniętych, już to przez ich wykupno, a to w ścisłem zastosowaniu się do Art. 8 rzeczonego prawa.

Co do Listów Zastawnych 5% Serji 1-ej, z roku 1869, tych znajdowało się w obiegu za Rubli sr. 44,915,750, z ogółu których wylosowano:

Lit. A	sztuk 29	na rubli srebrem	87,000.
„ B	„ 82	„ „ „	82,000.
„ C	„ 121	„ „ „	60,500.
„ D	„ 128	„ „ „	32,000.
„ E	„ 277	„ „ „	27,700.
Razem	sztuk 637	na rubli srebrem	289,200.

Fundusz umorzenia Listów Zastawnych tej Serji w półroczu bieżącem wynosił . . . . rs. 286,511 k. 60 1/2.

z którego odtrącając resztę należytości przypadającej za List Zastawny Lit. B № 10,882 w d. 20 września (2 października) 1873 r. na ostatku wylosowany w sumie . . rs. 222 k. 90 1/2.

Pozostaje funduszu . . . . rs. 286,288 k. 70.

a że wylosowano jak wyżej . . . . rs. 289,200.

Zatem za List Zastawny Lit. A № 3236 na ostatku wylosowany nie dostaje funduszu rs. 2911 k. 30. która to kwota funduszem umorzenia następnego półrocza spłaconą zostanie.

Co do Listów Zastawnych 4% Serji 1-ej z r. 1869, których wartość nominalna w obiegu wynosiła Rubli srebrem 49,600, losowanie w bieżącem półroczu miejsca nie miało, albowiem fundusz umorzenia na nie obecnie przypadający, potrzebował być zaliczonym na opłatę Listu Zastawnego Lit. A № 85,011 jeszcze w d. 21 września (3 października) 1870 wylosowanego.

Że zaś fundusz na spłacenie takowego Listu Zastawnego z siedmiu poprzednich półroczy wynosił . rs. 2,257 k. 72 1/2.

w bieżącem zaś obrachowano na . . . rs. 351 k. 72.

Ogólna ilość zebranego funduszu wynosi rs. 2,609 k. 44 1/2.

Zatem do zupełnego spłacenia wymienionego Listu Zastawnego, nie dostaje jeszcze kwoty rs. 390 k. 55 1/2, która funduszami w następnych półroczach na umorzenie przypadającemi, stopniowo pokrywaną będzie z dodaniem 25% tytułem *Premium*.

Drukowany Wykaz Numerów Listów Zastawnych 3-go Okresu Serji 1-ej, jak również Listów Zastawnych 5% Serji 1-ej z r. 1869 w d. 18 i 19 (30 i 31) marca r. b. wylosowanych, przesłanym zostaje wszystkim Dyrekcjom Szczegółowym Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, tudzież Władzom Rządowym i Administracyjnym w Warszawie i na prowincji urzędującym, niemniej Rejentom w miastach gubernjalnych i okręgowych.

Dyrekcja Główna objaśnja niniejszem posiadaczy Listów Zastawnych powołanym wykazem objętych:

1° Że Listy Zastawne w dniach 18 i 19 (30 i 31) marca r. b. wylosowane, składane być winny do wypłaty z właściwemi kuponami, a mianowicie: Listy Zastawne Okresu 3-go Serji 1-ej z 2-a kuponami, zaś 5% Serji 1-ej z r. 1869 z 11-tu kuponami, poczynając od dnia 10 (22) czerwca r. b.

2° Iż dla dogodności właścicieli Listów Zastawnych, od dnia dzisiejszego Kasa Dyrekcji Głównej eskontuje Listy Zastawne wylosowane powyższym wykazem objęte, jak również i kupony bieżącego, strącając procent 6% rocznie, według ilości dni brakujących do dnia 10 (22) czerwca 1874 r.

Oznajmia również Dyrekcja Główna, że do wyżej wzmiankowanego Wykazu Listów Zastawnych, dołączone zostają dwa oddzielne Wykazy, a mianowicie:

1° Wykaz wszystkich Listów Zastawnych i kuponów po dzień 18 (30) marca r. b. wywołanych z obiegu, w miejsce których *duplikaty* już wystawione zostały.

2° Wykaz wszystkich do dnia powyższego prawnie zakwestjonowanych Listów Zastawnych i kuponów w miejsce których *duplikaty* są żądane.

Wykazy o jakich mowa razem oprawione, nabywane być mogą od Szwajcara Dyrekcji Głównej, jak karta drukowana na drzwiach wywieszona wskazuje, po cenie kopiejek 5 (pięć) za egzemplarz. 2,076.

---

* *Magistrat Miasta Warszawy.* Zarządziwszy z dniem 1 (13) kwietnia r. b. pobór: 1-ej raty podatku podymnego i 33% przy tymże podatku, Magistrat wzywa pp: właścicieli, rządców i dzierżawców posesij w Warszawie i na Pradze, aby wymienione opłaty w Kasie Ekonomicznej Miejskiej w ciągu najdalej dni 30 zaspokoili, gdyż w razie opóźnienia do zalegających, po upływie tego terminu zaregulowaną zostanie egzekucja; zalegający zaś w opłacie podatku podymnego, obowiązani będą za czas opóźnienia od nieuiszczonej należności zapłacić procent w stosunku 1% na miesiąc.

Zarazem Magistrat uprzedza, że należności pomienione winny być wnoszone koniecznie przez samych kontrybuentów w Kasie właściwej na ręce kasjera, za straty bowiem na jakie mogliby być narażeni w razie złożenia pieniędzy na podatki przeznaczonych na ręce osób nie mających do przyjmowania takowych upoważnienia, Magistrat nie przyjmuje na siebie żadnej odpowiedzialności, oraz że stosownie do przepisów dla Kas Skarbowych obecnie wydanych, kwity winny być odbierane przez kontrybuentów tegoż samego dnia pod zagrożeniem kary rs. 30. 2,107.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* Z upoważnienia JW. jenerał-gubernatora warszawskiego, dany będzie **w Ruskim Klubie,** w niedzielę, 7 (19) kwietnia, od godziny 1-ej do 5-ej po południu, **poranek tańcujący dla dzieci,** w połączeniu **z loterją allegri,** na korzyść ochron Mikołajewskiej i Maryjskiej, poczem tańce trwać będą w dalszym ciągu przez wieczór, dla osób dorosłych. Tegoż wieczora, w przerwach pomiędzy tańcami, śpiewać będą chóry ruskich śpiewaków narodowych, pod kierunkiem I. E. Mołczanowa, ogród zaś Klubu oświetlony będzie ogniami bengalskiemi.

Biletów wejścia, po 30 kop. od osoby, dostać można przy wejściu do Klubu; ten sam bilet służyć będzie zarówno na poranek dziecinny, jak i na wieczór.

---

* Zarząd Ruskiego Towarzystwa Dobroczynności w Królestwie Polskiem, ma zaszczyt podać do wiadomości, że z koncertu kościelno-wokalnego, danego w sali Aleksandrowskiej w Ratuszu, 10 (22) marca r. b., wpłynęło dochodu brutto 994 rs. 75 kop. Ponieważ na urządzenie tego koncertu wydano 90 rs. 37 kop., czysty przeto dochód wynosi 904 rs. 38 kop. Z tej kwoty trzecią część, t. j. *trzysta jeden rubli czterdzieści sześć kop.*, pułkownik M. W. Tichmieniew złożył w Zarządzie Towarzystwa, na rzecz ochrony Maryjskiej w Warszawie.

---

* Wciągu 1872 r. **w Warszawie było 26 pożarów.** W porównaniu z rokiem poprzednim, liczba pożarów powiększyła się o 5, a tymczasem, pomimo tej okoliczności, suma strat w budowlach ubezpieczonych—obniżyła się z 36,800 rub. do 35,000 rub.

Rozdział pożarów, według przyczyn które je spowodowały, przedstawia się w następującym kształcie: z wad pieców i kominów—4, z nieostrożnego obchodzenia się z ogniem—15, z innych przyczyn—7 pożarów.

Dla zapobieżenia pożarom z nieostrożnego obchodzenia się mieszkańców z ogniem, oraz z powodu niezachowywania przez utrzymujących składy z naftą, ligroiną i innemi palnemi ciałami obowiązujących ich przepisów, wydawane były w różnych czasach oddzielne rozporządzenia i wskazówki, oparte na istniejących przepisach i doświadczeniu; wszystkie takie rozporządzenia i wskazówki ogłoszone były nie tylko w rozkazach do policji i Warszawskiej Gazecie Policyjnej, ale i w innych pismach perjodycznych do wiadomości powszechnej i zastosowania się mieszkańaów. Uchylający się od wykonywania tych rozporządzeń, jeżeli naruszenia ich nie podchodzą wprost pod prawa karne, ulegają drogą administracyjną karze policyjnej.

---

* **Liczba osób zmarłych w 1872 r. w Warszawie** śmiercią gwałtowną i wypadkową wynosiła 321; w tej liczbie mężczyzn 205 i kobiet 116, co stanowi względem ogólnej liczby mieszkańców miasta 0,1%; w szczególności zaś na 10,000 mieszkańców miasta Warszawy przypada: ofiar dzieciobójstwa 0,2, ofiar zabójstwa 0,1, ofiar śmierci wypadkowej 1,8, ofiar nagłej śmierci 9,9, ofiar samobójstwa 0,5 i znalezionych zwłok 0,1.

---

* **Tydzień giełdowy.** Giełda warszawska rozpoczęła czynności w pierwszym dniu zeszłego tygodnia pod wpływem usposobienia, jakie się wytworzyło przy końcu poprzedzającego perjodu i w skutek tego utrzymała kursy wszystkich weksli zagranicznych na podwyższonem stanowisku. Z dniem jednakże środowym, za nadejściem znacznie polepszonych notowań berlińskich naszych wartości zmiennych, nastąpił chwilowy przewrót w poglądzie traktujących, który też zaraz korzystne dla naszych interesów obniżenie wywołał. Kierunek ten zniżkowy coraz bardziej się ustalał, kiedy z każdym dniem poprawniejsza jeszcze wartość naszej waluty w Berlinie się ustalała i kursy petersburgskie mocną tendencję w tym duchu objawiły, i dla tego z zamknięciem czynności giełdowych mamy do zaznaczenia dość znaczne różnice na kursach prawie wszystkich dewiz. Weksle na Berlin 3-miesięczne spadły o 1 7/12% z 108,30—108 na 106,87 1/2—106,57 1/2, długie trasowania na różne miejscowości niemieckie i Berlin krótki o 1 2/3% z 108,15—107,85 na 106,65—106,35, Londyn obniżył się o 8 kop. z 7,27—7,28 na 7,19—7,17. Paryż z 87,45—87,15 zeszedł na 86,10, nakoniec i Wiedeń 2-miesięczny z 96,60—96,15 (107 1/3—106 5/6) na 95,40 (106) krótki z 97,20—96,75 (108—107 1/2) na 96,15 — 95,70 (106 5/6—106 1/3).

Ruch wekslowy mimo tak pomyślnego ustosunkowania się kursów nie przybrał większych rozmiarów, skutkiem głównie braku gotówki, która i u nas do zbliżającego się zapisu na akcje kolei nadwiślańskiej się nagromadza. Cyfra obrotów skutkiem tego mniej jak średnia, z których większa część przypada na weksle niemieckie. Z innych dewiz Londyn mniejsze, Wiedeń i Paryż większe przedstawiają tranzakcje. Na Petersburg 3-miesięczny są kupujący tylko z dyskontem 8%, krótki przy większych sumach chętnie płacony al pari.

Na targu tutejszych papierów publicznych sytuacja się nie poprawiła—przy usposobieniu ospałem, tranzakcje szły zwyczajnym trybem z nieznacznym wpływem na stosunek kursowy. Listy zastawne 4% 1 serji zeszły z 93,55—93,25 na 93,50—93,20. 2-ga serja niezmiennie stoi na 94,20—93,90. Listy zastawne 5% postąpiły z 91,80—91,50 na 91,85—91,55. Listy likwidacyjne obniżone o 5 kop. stanęły z 77,70—77,40 na 77,65—77,35. Listy zastawne m. Warszawy spadły 1-a z 87,20—86,90 na 87—86,70, 2-a z 86,90—86,60 na 86,60 w zaofiarowaniu. Listy zastawne m. Łodzi po 80 są w podaży.

Akcje tutejszych kolei żelaznych zaniedbane, pozostały przy nominalnych notowaniach, w zaofiarowaniu warszawsko-wiedeńskie po 88, łódzkie po 100, terespolskie po 113, w płatnym kursie małe bydgoskie po 70 1/2, większe po 75 3/4 za sto.

Z akcij tutejszych banków prywatnych, poszukiwane były tylko akcje banku dyskontowego, które w tranzakcjach porobionych podniosły się w żądaniu 230, płacą 228. Akcje banku handlowego w podaży notowane pierwszych trzech emisij 263, 4-ej emisji 99. Akcje banku handlowego w Łodzi bez dywidendy obniżyły się na 88.

Wszelkie inne wartości w zupełnym zastoju, nawet pożyczki premjowe, z których pierwsza podniosła się na 166, druga obniżyła się na 161 1/2. (*Gaz. Handl.*)

Z INNYCH GUBERNIJ.

* W dzienniku *Nikol. Wiestn.* donoszą, że według wiadomości otrzymanych przez Nikołajewską Dyrekcję Okręgową **Towarzystwa udzielania pomocy przy rozbijaniu się statków,** w ciągu stycznia roku bieżącego na morzu Czarnem były dwa rozbicia się statków, 28 stycznia, w przystani Eupatoryjskiej, przyczem oba statki—„Liubica" i „Św. Mikołaj," —zerwane zostały z 3 kotwic, przy silnym wietrze południowym z ogromną falą. Ośmiu ludzi stanowiących osady tych statków ocalono.

---

* Według dziennika *Odesk. Wiestnik,* powiat Symferopolski **ucierpiał z powodu mrozów.** Zimno dochodziło do 17° R., i gruba warstwa śniegu okrywała wszystkie pola. Bydło i owce padały z głodu. Przejezdni opowiadają, że trupy owiec leżały w niektórych miejscowościach ciągłą masą koło drogi, a gospodarze, nie mając paszy, rozpuszczali stada koni na wszystkie cztery strony.

---

* Dziennik *Tyflisk. Wiestn.* podaje, że podczas mrozów, w końcu lutego, **w Piatigorsku zimno dochodziło do 30° Reaumura.**

---

* **Z Taszkientu, 29 stycznia.** Stan handlu hurtowego w karawan-seraju rządowym był od 21 do 29 stycznia następujący: Handel bawełną był nadzwyczaj ospały; w ciągu całego tygodnia sprzedano 12 wielbłądów, po 60 rsr. 80 kop. za 16 pudów, gotówką. Dowozy bawełny są znaczne i znaczna jej ilość znajduje się na składzie. W handlu jedwabiem panowała stagnacja. Wyroby fabryczne nie miały pokupu; z wyjątkiem jednej partji cienkich perkalików, po 5 rsr. 80 kop. za sztukę, nie sprzedano nic więcej. Popyt na herbatę był także nieznaczny. Herbata kantońska była w cenie 91 rs. 20 kop. za dwa pudy, herbata zaś zielona—323 rsr. za cztery pudy, na kredyt. Cukier po 11 rs. za gotówkę i po 11 rs. 50 kop. na kredyt. Cukier lodowaty jest w takiej samej cenie co i cukier, cena zaś cukierków była po 10 rs. 50 kop. za gotówkę i 11 rs. na kredyt. Świece stearynowe sprzedawano po 13 rs. 75 kop. za gotówkę. Handel skórami był znacznie lepszy niż w tygodniu poprzedzającym; sprzedawano jucht wyborowy po 85 rs., mniejsze zaś skóry po 60 do 80 rsr. za dziesięć sztuk, na kredyt. Blacha miedziana była w cenie 122 rs. za ośm pudów. Handel żelazem był wyłącznie detaliczny: żelazo w sztabach i snopach było w cenie od 47 rs. 50 kop. do 48 rs. 45 kop. na kredyt, blacha żelazna po 83 rs. 50 k. na dostawę terminową, za ilość stanowiącą ładunek jednego wielbłąda. Z wyrobów z żelaza lanego, kotły sprzedawane były po 43 rs. 70 kop. do 44 rs. 65 kop. za ładunek jednego wielbłąda, żelezniaki zaś po 72 rs. 20 kop. za setkę, na kredyt. Cyna po 23 rs. 75 kop. za pud, na odstawę terminową.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 14 kwietnia. Członkowie bonapartystowscy rady jeneralnej departamentu Korsyki nie stawili się na posiedzenie tej rady, na którem miano zaprotestować przeciw postawie księcia Napoleona. Obecnych było tylko 19 członków rady z liczby 60, posiedzenie przeto zostało odroczone.

Madryt, 13 kwietnia. Topete przyjechał tu wczoraj pociągiem nadzwyczajnym, był obecnym na radzie ministrów, miał liczne konferencje z wszystkimi ministrami i znakomitszemi osobistościami politycznemi i wyjedzie prawdopodobnie jutro napowrót do głównej kwatery.

Bayonna, 14 kwietnia. Układy pomiędzy rządem i karlistami spełzły na niczem; działania przeto nieprzyjacielskie rozpoczną się na nowo.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Korespondent *Norda* pisze z Paryża pod d. 11 kwietnia: Polemika dzienników krańcowej prawicy doszła do takiego stopnia gwałtowności, że nakoniec poruszyła i samo ministerjum francuzkie. Rada ministrów na zebraniu dzisiejszego rana, zajmowała się jeszcze położeniem w jakie postawiony został rząd w obec opinji publicznej, przez ton dzienników legitymistowskich, które powstały jawnie nawet przeciw samej zasadzie władzy marszałka-prezydenta i przeciwko najformalniejszym postanowieniom Zgromadzenia Narodowego. Wielokrotnie, już od kilku dni kwestja ta podnoszoną bywała na posiedzeniach rady, lecz zdaje się, że ministrowie, tak samo jak ich rozmaite organa, nie zgadzają się z sobą pod względem postawy jaką wypada rządowi przyjąć odnośnie do charakteru siedmiolecia i do zrekonstytuowania większości — mówią nawet o przesileniu ministerjalnem, mogącem wypaść z dnia na dzień. Minister sprawiedliwości p. Depeyre, który był nieobecny w Paryżu, został wezwany telegrafem i spodziewany jest dziś wieczorem. Niewątpliwie do tego zakłopotania panującego w gabinecie, czyni aluzję p. Temple w liście przesłanym do dziennika legitymistycznego w Rennes. Eks-jenerał uskarża się na srogi nadzór ustanowiony przez rząd nad organami prasy katolickiej i monarchicznej i o jego pobłażliwości dla dzienników radykalnych. Istotnie jest to wyrzut, jakiego gabinet „moralnego porządku" pewno się nie spodziewał. Nie ma dnia prawie, w którymby jakiś dziennik republikański nie został zawieszony, wstrzymany lub pozbawiony prawa sprzedaży po ulicach i miejscach publicznych; zabroniono organom republikańskim najmniejszej napaści na działania gabinetu, gdy tymczasem organa krańcowej prawicy z całą swobodą napadają nawet na instytucje same, a pomimo to, p. Temple jeszcze nie jest zadowolony! Rząd, powiada on, myśli tylko o tem, jak żyć i jeżeli sam nie popełnia złego, natomiast pozwala ażeby je popełniano swobodnie; a potem, skoro nadejdzie godzina przesilenia, „*zręczni* znikną jak zawsze." „Zręcznymi" są rozumie się, ci ministrowie, którzy wciąż piszą rzeczy szkodliwe, którzy dają najgorsze przykłady, którzy nie chcą podlegać „królowi" i którzy mają pretensję, ażeby lud był im posłuszny, bez nienawiści i bez zawiści. Także w łonie ministerjum znajdują się, zdaniem p. Temple, tacy „katolicy, którzy znieważają ojca świętego w dzienniku półurzędowym," tacy „monarchiści, którzy chodzą ode drzwi do drzwi złorzecząc swemu królowi." Pan Temple chce im wprawdzie pozostawić zajmowane miejsca i godności, lecz nie może powściągnąć się od oburzenia, widząc, iż oni kraj gubią. Nie jest on czulszym dla swoich współwyznawców politycznych. Zdaniem jego, „w stronnictwie monarchicznem można liczyć zaledwie na kilka ludzi." Inni są albo „naiwnymi, zadowolonymi zawsze," albo też baranami Panurga. „Ojciec święty skrzywdzony, uwięziony; gdyby jutro umęczony został, a na tronie Francji gdyby zasiadł przywłaszczyciel, to pierwsi odwiedzaliby ciemiężców pierwszego i spieszyliby na uczty wyprawiane przez drugiego." Co się tycze innych—to ci, bądź to przez przyzwyczajenie, bądź przez lenistwo idą za większością, „za tą istotą nie osobistą, nieodpowiedzialną, zdolną do wszystkich słabości — *jeżeli nie do czegoś więcej jeszcze.*" Nie prawdaż, że to piękny wizerunek prawicy i większości? Gdy zjawi się przed zgromadzeniem kwestja rozwiązania, ten ustęp listu eks-jenerała „cuda sprawi" i ciekawą rzeczą będzie widzieć jego samego głosującego za przedłużeniem mandatu izby, znajdującej się w podobnym składzie. Tymczasem jednak, jeżeli hr. Chambord zachował jeszcze jakie złudzenia względem szans przeprowadzenia restauracji monarchicznej, to został nieco zbyt szorstko sprowadzony do rzeczywistości, przez jednego ze swoich wiernych. Istotnie każda nowa wyprawa monarchiczna byłaby nieużyteczną—sam p. Temple stwierdza to właśnie. W ostatniej chwili zjawi się „odezwa groźna, która przymusi niezdecydowanych i uda się sztuka cała." P. Temple oskarża gabinet o pobłażanie dla dzienników republikańskich; niech że raz jeszcze odczyta swój list i niech go zestawi z listem p. Tassin, który spowodował zabronienie sprzedaży publicznej dziennika w którym go ogłoszono. Zakłopotanie ministerstwa ujawnia się w artykule gazety *Français,* który oświadcza, iż gwałtowność prassy rojalistowskiej jest nie do zniesienia i zaklina prawicę, ażeby się wyparła tych poduszczeń i „odepchnęła te wybryki." Dziennik p. Broglie, który wczoraj jeszcze udawał iż najzupełniej wierzy w utrzymanie koalicji z dnia 24 maja we względzie dalszego porozumienia pomiędzy prawicą a środkiem prawym, i okazywał dumną wzgardę dla lewego środka, zmuszony jest wyznać obecnie, iż koalicja z dnia 24 maja jest na drodze do rozprzężenia i że starciu pomiędzy prawicą a prawym środkiem niepodobna będzie zapobiedz. Widocznie stan rzeczy musi być naprężonym wielce, skoro nie bacząc na to, iż nie dalej jak przed ośmiu dniami, nota półurzędowa zagrażała dziennikom, które miały śmiałość przewidywać jakieś zmiany ministerjalne, dziś dziennik ministerstwa sam przyznaje, że jesli prawica osłabnie, to ministerstwo zostanie „obalone". Dziennik *Français* błaga prawicę, ażeby obecnie dała prawemu środkowi takie poparcie jakiego sama odeń doznała w dniu 24 maja. „Dzieło 24 maja i 19 listopada, powiada ten dziennik, jest obecnie wzięte we dwa ognie. Trzeba stawiać opór na dwie strony i nikt nie powinien ani zbiedz ani też powstrzymywać się od udziału w głosowaniu pod czas tej drugiej połowy walki, tak samo jak i w poprzedniej. Gdy chodziło o pokonanie p. Thiersa, wówczas prawy środek nie zostawił całego ciężaru walki prawicy, nie wahał się on ani obawiał zerwać dawnych związków, ani się uląkł ściągnięcia na siebie wyrzutów i odpowiedzialności. Tak samo i dzisiaj, gdy trzeba się oprzeć napadom krańcowej prawej, prawica nie zwali na środek prawy całego ciężaru walki."

Widocznem jest, że dziennik ministerjalny probuje ostatecznych wysileń dla zjednania prawicy. Nie wzywa on jej o danie pomocy w imię interesu publicznego ani w imię wotowania z dnia 20 listopada, lecz raczej w imię jej nadziei i w imię jej roszczeń własnych. Jeżeli większość się rozprzęże, jeżeli ministertwo upadnie „to stronictwo rojalistowskie i wszystkie zasady które mu są tak drogie—pierwsze padną ofiarą." Nie znaczy to nic innego, jak tylko że są jeszcze sposoby porozumienia się i że jest gotowość do utrzymania układów przez utworzenie nowych dwojznaczności.— Podczas gdy *Francais* wysila się ażeby pojednać prawicę z ministerstwem, *Union* ogłasza, że „usiłowania organów minnisterjalnych w celu zasiania niezgody w szeregach prawicy, nie dopną celu." *Union* nie wątpi, iż prawica spełni swój obowiązek, odmawiając uorganizowania takiego siedmiolecia, jakiego pragnie książe Broglie. Projekt organizaji ogłoszony przez wiceprezesa rady, zapewnia, zdaniem *Union,* wszelką swobodę działania rojalistom i skoro okoliczności będą tego wymagały, potrafią oni z tej swobody skorzystać". Ostatnie wyrażenie *Union* streszcza wybornie całe jej założenie: „można organizować tylko to co istnieje nie uznajemy siedmiolecia a więc i organizować go nie będziemy".

---

* Z Madrytu telegrafują pod datą 2-go kwietnia do gazety *Times,* że banda karlistowska pod dowództwem Marco, rozbitą została w okolicach Vilar-Luengo (w Aragonji), a oddział karlistowski Santony, jak słychać, znajduje się w wielkim kłopocie. Mówią, że jeden z pułkowników Santony, dziesięciu oficerów i 400 żołnierzy opuściło tego kabecyllę.

---

* W gazecie londyńskiej *Globe* wydrukowany został artykuł następujący: „Ogłoszenie korespondencji urzędowej z powodu sposobu postępowania Turcji w okolicach Adenu, wskazuje przyczyny, które oddawna już zapowiadają groźne starcie. Skutkiem bardziej bezpośredniego poddania teritorjum Yemenu pod zwierzchnictwo Turcji, Porta proklamowała prawo władzy zwierzchniczej nad sułtanem Lahedżu, który bezzwłocznie udał się pod obronę rządu angielskiego. Skutkiem tego lord Granville polecił, telegrafem, sir Henrykowi Elliot, aby zawiadomił Portę, że wszelkie działanie nieprzyjazne przeciw szeikom arabskim, które może zaszkodzić położeniu anglików w Adenie, wywrze nienajlepsze wrażenie w Anglji i w Indjach. Lahedż, jak to wiadomo, znajduje się o 15 mil od Adenu. Jego szeik czyli sułtan, jak sam się nazywa, otrzymuje wsparcie od rządu angielskiego na zaopatrzenie Adenu w zapasy żywności i dla strzeżenia dróg. W charakterze sprzymierzeńca Anglji, i nie płacąc nigdy daniny Porcie, odmówił on ukorzenia się nawet w tym razie, jeśli rząd turecki, uwzględniwszy uwagi sir Henryka Elliot, zgodzi się nadać swej władzy wyłącznie nominalny charakter. Odmowa ta postawiła Portę w położeniu drażliwem. Z jednej strony radaby ona uniknąć wszystkiego, coby mogło rozdrażnić nasz rząd, z drugiej zaś zrzeczenie się jej władzy zwierzchniczej nad Lahedżem będzie poczytane za dowód jej słabości przez inne plemiona, gotowe zawsze do buntu. Wszystko to naturalnie przyczyniło się do przedłużenia korespondencji pomiędzy dwoma rządami. Dopiero po roku tej

korespondencji sprawa załatwiła się ostatecznie przez wydalenie wojsk tureckich, wysłanych dla zaatakowania Lahedżu, chociaż sir H. Elliot przychodziło niejednokrotnie energicznie obstawać przy swojem w obec wybiegów tureckich ministrów."

* Pismo nowojorkskie *Times* potwierdza wiadomość o zamordowaniu Cespedes'a, eks-prezydenta rzeczypospolitej Kuby, przez kilku żołnierzy z bataljonu Sant-Quengen. Dnia 27-go lutego wydany był rozkaz rozstrzelania jednego z jeńców, murzyna; dla ocalenia swego życia, przyrzekł on, że wskaże miejsce schronienia Cespedes'a. Przyjęto tę propozycję i znaleziono eks-prezydenta, wraz z kilkoma jego stronnikami, o pięć mil od Ascerradero. Stronnicy jego zdołali ratować się ucieczką, lecz samemu Cespedes'owi nie udało się uciec; widząc, że dogoni go oddział żołnierzy pod dowództwem sierżanta, odwrócił się on i dał sześć wystrzałów z rewolweru. Żołnierze zaczęli także strzelać i Cespedes padł przeszyty kilkunastu kulami. Ciało jego odwieziono do Sant-Jago i spalono 1 marca.

Memorial diplomatique, komunikując te wiadomości, dodaje: „Karlos-Manuel Cespedes przyszedł na świat 6 maja 1817 roku w Bajonnie. Kształcił się on w Hiszpanji, gdzie ukończył uniwersytet ze stopniem naukowym. Od najmłodszych lat wziął on namiętnie do serca sprawę wyspy Kuby. Dnia 9 października 1868 r., po ułożeniu planu dojrzałego, proklamował on w swojej plantacji, w Moyagua, niepodległość wyspy i usamowolnił tegoż dnia wszystkich swoich niewolników, liczba których wynosiła około pięciuset. Dwustu z nich pozostało przy nim z bronią w ręku i towarzyszyło mu we wszystkich bitwach. Jeden właśnie z tych niewolników wydał go. Dnia 10 kwietnia 1869 roku ogłoszono go prezydentem rzeczypospolitej. Odtąd życie jego przedstawia długi szereg czynów poświęcenia i cierpień, które znosił mężnie. Majątek jego został skonfiskowany i dom spalony, dzieci jego rozstrzelano w jego oczach i nareszcie sam on zginął przez zdradę jednego z tych, usamowolnienie których było celem całego jego życia."

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 12 kwietnia.* Skutkiem uchwalonej na dzisiejszej radzie ministerjalnej rezolucji, dzienniki *Liberté* i *Union* otrzymały ostrzeżenie z powodu kilku artykułów, zaprzeczających nieodwołalności powierzonej marszałkowi Mac-Mahonowi władzy wykonawczej na lat 7.

* *Paryż, 13 kwietnia.* *Journal officiel* ogłasza rozporządzenie okólnikowe ministra sprawiedliwości, na mocy którego ścigane być mają na drodze sądowej wszystkie dzienniki, występujące przeciwko władzy marszałka-prezydenta. Pomienione rozporządzenie okólnikowe wychodzi z tej zasady, iż władza marszałka Mac-Mahona zabezpieczona została przeciwko wszelkim napaściom niezmienną rezolucją zgromadzenia narodowego z 20 listopada r. z. Pomieniona rezolucja zgromadzenia narodowego wiąże nie tylko to ostatnie, lecz także kraj i uchwaloną została niezależnie od projektów do praw konstytucyjnych, które wzięte być mają wkrótce pod obrady. Minister sprawiedliwości rozkazuje zatem, ażeby uwiadamiano go o wszystkich artykułach w dziennikach, które naruszałyby prawo i zawierały napaści, wymierzone przeciko reprezentantowi najwyższej władzy, czy to względem osoby jego, czy też co do czasu trwania jego władzy, gdyż przedłużenie władzy marszałka Mac-Mahona stało się nieodwołalnem.—Otrzymana tu z urzędowego źródła karlistowskiego depesza z San Pedro de Abanto z dnia 9 b. m. donosi, iż marszałek Serrano zaproponował karlistom, za pośrednictwem jenerła Elio, zawarcie umowy, lecz karliści odrzucili wszelkie w tym względzie propozycje.

* *Barcelona, 12 kwietnia.* Oddziały karlistowskie pod dowództwem Tristany'ego i Saballsa, w sile około 6,000 ludzi, połączyły się w pobliżu Vich, prawdopodobnie dla wykonania ataku na miasto Berga. Jenerał-kapitan prowincji ma dwie kolumny wojsk w pogotowiu dla skierowania ich na miejsce zagrożone. Delegowani miasta Gerony zawarli umowę z karlistami, skutkiem której ci ostatni zniesą osaczenie miasta za wypłatą 100,000 franków.

* *Londyn, 11 kwietnia.* Podług otrzymanych tu wiadomości z Coast-Castle z d. 19 z. m., król aszantów podpisał ułożony przez jenerała Wolseley'a traktat pokoju i posłowie jego ratyfikowali takowy.—Dziś zmarł tu margr. Clanricarde, członek izby wyższej.

* *Melbourne, 10 kwietnia.* Rochefort i towarzysze jego wyznaczyli na jutro odjazd swój do Europy.

* **P. Beulé**, b. francuzki minister spraw wewnętrznych, zmarł w Paryżu 5 kwietnia. Karol-Ernest Beulé urodził się w 1826 r., liczył zatem czterdzieści ośm lat życia. Wychowaniec szkoły normalnej, był on czas jakiś profesorem retoryki w Moulins, poczem wysłany został do szkoły francuzkiej w Atenach. Tam wziął się z zapałem do poszukiwań, których już próbowano, celem odnalezienia Propyleów Akropolu. Jego to odkrycia rozstrzygnęły utrzymanie szkoły, której użyteczności wówczas żywo zaprzeczano.

Za powrotem do Francji w 1853 r., p. Beulé uzyskał stopień doktora, i w roku następnym mianowany został, na miejsce p. Raoul Rochette, profesorem archeologji przy bibljotece cesarskiej. W lutym 1860 r., p. Beulé wybrany został na członka akademji napisów i sztuk pięknych po p. Ch. Lenormand; następnie w miesiącu kwietniu 1862 r. mianowano go sekretarzem dożywotnim akademji sztuk pięknych. Zawód jego jako człowieka politycznego, był bardzo krótki, a przez kilka miesięcy (od 24 maja do 20 listopada), w ciągu których posiadał tekę ministerjalną, dał się jedynie poznać z okólnika, w którym żądał od prefektów *wiadomości* o ważności i stanie materjalnym dzienników prowincjonalnych. P. Beulé pozostawia rozmaite dzieła historyczne i archeologiczne.

—

* *Courrier des Etats Unis* podaje następujące szczegóły o życiu urzędowem jenerała Granta: Biały Dom, rezydencja prezydenta Stanów Zjednoczonych, jest czemsiś w rodzaju Mekki, gdzie we wszystkich porach roku napływają ludzie ze wszystkich krańców kraju. Dostęp do Białego Domu otwarty jest dla każdego, w oznaczonych godzinach. Mieszkańcy wsi, nieśmiałość których weszła w przysłowie, zadawalniają się tem, że czasem na palcach zbliżają się do ganku. Ale zaraz otwierają się drzwi i ukazuje się szwajcar, który zaprasza zmięszanych wieśniaków do wnętrza domu i oglądania wszystkiego,—jednem słowem, do znajdowania się jak u siebie w domu. Na pierwszem piętrze znajduje się biuro Crooka, który posyła bilety zgłaszających się do prezydenta lub jenerała Babcooka, stosownie do tego, kogo odwiedzający pragną widzieć. Gabinet Granta znajduje się w tylnej części pałacu. Z jego okien, otwiera się wspaniały widok na Long-Bridge, na pomnik Washingtona, na rzekę Potomac i t. d. Prezydenta zwykle zastają siedzącym przed niewielkim stoliczkiem, na którym zawsze leży ogromny bukiet kwiatów. Prezydent zawsze wstaje, kiedy odwiedzający wchodzą lub wychodzą i nigdy nie zaniedbuje uścisnąć każdego za rękę. Mówi on mało i przeciągle. Od pewnego czasu wzrok mu osłabł bardzo i bez okularów nie może nie tylko pisać, lecz nawet podpisać swego nazwiska. Prawie wszystkie interesa przechodzą przez ręce prywatnego jego sekretarza, jenerała Babcooka, człowieka grzecznego i uprzejmego. Drugi sekretarz prywatny Lowkey, ma obowiązek odpieczętowywania listów, wysłuchiwania i załatwiania podających prośby i jeszcze jeden bardzo drażliwy obowiązek—wskazywania podczas urzędowych obiadów każdemu gościowi miejsca do jakiego ma prawo, według swego stanowiska w hierarchji.

* *Jutro, z powodu święta uroczystego, Dziennik nie wyjdzie.*

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 3 (15) kwietnia.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we środę, obrazek sceniczny w 1 akcie, **Broń niewieścia;** — komedja w 2 aktach, **Kaprys Marjany;**—krotochwila w 1 akcie, **Zięć pułkownika,**— (po cenach teatru rozmaitości). — Początek o godzinie 7 i pół.—*Jutro*, we czwartek, opera **Trubadur.**— *Wczoraj*, było osób 592.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, we czwartek, komedje **Doktór Robin; Kaprys Marjany; O chlebie i wodzie.**—Początek o godzinie 7 i pół.— *Wczoraj*, było osób 677.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert słynnych śpiewaków** z Pesztu, p. *Mutzbauer* z córką swą panną *Rozą* oraz panny A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 45.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha. — Profesor *Girsztowt*.

W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Kosiński*.

W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha. — Profesor *Lambl*.

W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny $11\frac{1}{2}$ do $12\frac{1}{2}$, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Andrejew*.

W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza. — Profesor *Trautvetter*.

W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha. — Docent *Wolfring*.

—

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do $11\frac{1}{2}$ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano.

* W dniu 2 (14) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 52, wyzdrowiało 37, umarło 5, pozostało 1564 (mężczyzn 745, kobiet 819), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 136, kobiet 151.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 3 (15) Kwietnia 1874 roku.

Weksle.			Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin	100 Tal.	2 m.	107	10	106	80
„	„ „	8 d.	106	95	106	65
Gdańsk	„ „	2 m.	106	95	106	60
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1Ft. Szter.	3 m.	7	20	7	18
„		kr. ter.	—	—	—	—
Paryż	300 Frank	10 d.	86	25	85	95
„		„	—	—	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	96	$67\frac{1}{2}$	96	$22\frac{1}{2}$
„	à vista		—	—	—	—
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	25	—	—
„	„ „	3 d.	100	10	99	90
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125			—	—	145	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę			88	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.			—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100			—	—	70	—
Akcje „ „ po 500 rs.			—	—	75	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100			113	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100			100	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.			—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100			—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.			—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250			232	—	228	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125			125	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500			—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).						
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100			93	15	93	85
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])			94	20	93	90
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])			91	35	91	5
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])			86	95	86	55
„ „ „ II Serja			86	—	—	—
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])			—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])			77	45	77	15
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100			—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100			—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100			97	—	96	—
Metaliki Lutowe za rs. 100			—	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100			—	—	100	50
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100			166	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana			—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100			161	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana			—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie			—	—	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. $25\frac{5}{9}$.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. $56\frac{11}{18}$.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs.— k. $19\frac{4}{9}$.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. $29\frac{1}{9}$.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. $48\frac{5}{9}$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKOWE, ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 207. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.

Po nastąpionej śmierci:

1. Emilji z Kozłowskich Topolewskiej współwłaścicielki nieruchomości w mieście Płocku N. 235, $322\frac{2}{3}$ A i $322\frac{2}{3}$ B i współwierzycielki sumy na dobrach Strzegowo z O-gu Mławskiego.

2. Teofila Gościckiego współwierzyciela na nieruchomościach w Płocku pod Nr. 258J i 56/57 lokowanych.

3. Henryka Księcia Woronieckiego właściciela i wierzyciela dóbr Malinowa z O-gu Ostrołęckiego.

4. Nikodema Gołębiewskiego wierzyciela na dobrach Czartownia z O-gu Lipnowskiego.

5. Abrahama Bindwerga właściciela nieruchomości pod N. 16 w Płocku. i

6. Konrada Chądzyńskiego wierzyciela na nieruchomości N. 56/57 w mieście Płocku.

Otworzyły się spadki do regulacji których z pod N. 1 i 2 przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej z pod Nr. 3, 4 i 5 przed Rejentem Lubowidzkim oraz z pod N. 6 przed Rejentem Wołowskim termin na dzień 5 (17) Lipca 1874 r. wyznaczony został.

Płock d. 31 Grud. (12 Stycz.) 1873/4 r.
2—2 Gurbski.

N. D. 341. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.

Po śmierci 1. Stanisława Kamińskiego wierzyciela sum rs. 8,250, rs. 13,700 kop. 35 rs. 739 kop. 35, rs. 1088 kop. 53, rs. 3,000 rs. 6765 i rs. 6004 k. 15 na dobrach Tyszowcach i Zubowicach w p-cie Tomaszowskim, 2. Borucha Naja wierzyciela sumy rs 1,200 na dobrach Niewirkowie w p-cie Tomaszowskim, 3 Józefa Romańskiego właściciela dóbr Studzianki A. B. C w p-cie Janowskim, 4. Ejzyka Zaltzman wierzyciela sumy rs. 217 na nieruchomości w Lublinie Nr. hyp. 71 oznaczonej, wszystkich w Gub. Lubelskiej położonych, otwarte są spadki, do uregulowania których w Kancelarji podpisanego Rejenta termin na d. 3 (15) Czerwca 1874 r. wyznaczony zostaje.

Lublin d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1873/4 r.
Teodor Kazimirski.

N. D. 205. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.

Po śmierci 1. Franciszka Wielobyckiego właściciela dóbr Paciorkowa Wola w Okręgu Kozienickim położonych, 2. Stanisławą Piotrowskiego współwłaściciela dóbr Czerwona z Okręgu Soleckiego i 3. Barbary z Mieszkowskich Zalewskiej wierzycielki sumy rub. sr. 4050 w Dz. IV wykazu hypotecznego dóbr Różki z Okręgu Radomskiego pod N. 6 zabezpieczonej, otworzyły się spadki do uregulowania których termin na dzień 6 (18) Lipca 1874 roku w Kancelarji mojej wyznaczam.

Radom d. 29 Grud. (10 Stycz.) 1873/4 r.
Bolesław Ettinger.

N. D. 182. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.

Podaje do wiadomości interesowanych osób, że po Samuelu Kucińskim zmarłym d. 30 Sierpnia 1864 r., otworzył się spadek z połowy dóbr Grzegorzowice i Łaski z pod jurisdykcji Sądu Pokoju Olkuskiego. Do uregulowania tej spadkowości, termin prekluzyjny, w Kancelarji mej oznaczony został na dzień 6 (18) Lipca 1874 r.

Kielce d. 23 Grud. (4 Stycznia) 1873/4 r.
2—2 Grzegórz Juszyński.

N. D. 181. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Kieleckiej.

Ze śmiercią Ludwika Sadowskiego d. 27 Stycznia (8 Lutego) 1871 r. nastąpioną otworzył się spadek co do sumy rs. 900 pod Nr. 55 Dz: IV wykazu hypotecznego na dobrach Żabiec powiatu Stopnickiego ubezpieczonej, do regulacji którego termin prekluzyjny na d. 3 (15) Lipca 1874 r. jest oznaczony.

Wzywa się przeto wszystkich jakowe prawa lub pretensje do tego spadku mieć mogących, aby z dowodami usprawiedliwiającemi w powyżej wyrażonym terminie zgłosili się do Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Kieleckiej przed podpisanego Rejenta.

Kielce d. 22 Grud. (3 Stycznia) 1873/4 r.
2—2 K. Holewiński.

N. D. 180. Pisarz Sądu Pokoju w Kazimierzu.

Z powodu śmierci: 1. Pawła Kaźniakowskiego, właściciela nieruchomości w Nowej Aleksandrji (Puławach) № pol., 60, rep: 8, i 2. Herszka Akerman, właściciela nieruchomości w Kazimierzu Nr. pol. 72, rep. 49, toczy się postępowanie spadkowe, do regulacji którego termin w kancelarji mojej na d. 4 (16) Lipca 1874 r. wyznaczam.

Kazimierz d. 24 Grud. (5 Stycznia) 1873/4 r.
2—2 Jouscher.

REGULACJE HYPOTECZNE УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 2100. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Podaje do wiadomości: że na skutek żądania Piotra Woskresieńskiego właściciela folwarku poduchownego Kurowice powiecie Łodzińskim położonego, tenże folwark wywołany zostaje do pierwszej regulacji hypotecznej i że termin do tej czynności na d. 18 (30) Lipca 1874 r. przed podpisanego Rejenta w Kaliszu decyzją Trybunału Kaliskiego d. 14 (26) Marca t. r. za Nr. 371 wydaną delegowanego wyznaczony został. Wzywa strony interessowane, aby w terminie tym z prawami rzeczonego folwarku dotyczącemi i dowodami sam osobiście lub przez pełnomocnika stawiły się pod prekluzją prawem z roku 1818 o hipotekach i przywilejach zagrożoną.

Kalisz d. 19 (31) Marca 1874 r.
Wilhelm Grabowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2077. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 11 (23) Kwietnia r. b. o godzinie 1-ej z południa odbywać się będzie w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja na dostawę w ciągu roku 1874 roku to jest od daty zatwierdzenia niniejszej licytacji, do końca bieżącego roku.

A) Dla Warszawskiej Straży Ogniowej.

1. Owsa około 2460 czetwierti od rubli sześć kopiejek sześćdziesiąt dziewięć za czetwert.

2. Siana około 24240 pudów, od czterdziestu sześciu kopiejek za pud.

3. Słomy około 6060 pudów, od dwudziestu siedmiu i pół kopiejeki za pud.

B) Dla Warszawskiej Straży Policyjnej.

1. Słomy około 2100 pudów, od dwudziestu siedmiu i pół kopiejki za pud.

Licytacja odbywać się będzie głośna.

Niestawający do licytacji, mogą składać lub nadsyłać na ręce p. o. Prezydenta miasta, w sali licytacyjnej Magistratu, w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12 w południe deklaracje opieczętowane, na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług podającego się poniżej wzoru, w których wyraźnie literami, bez skrobań, poprawek i przekreśleń wypiszą ceny po jakich podejmują się powyższej dostawy.

Otworzenie złożonych deklaracji, nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji, powinni przy prośbie na stemplu ceny kop. 70 jak również składający deklarację, dołączyć kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże Kasie vadium w ilości rs. 3,000 i na koszta ogłoszenia rs. 30, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Warunki są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1874 r., to jest od daty zatwierdzenia niniejszej licytacji do końca bieżącego roku (wypisać szczegółowo z ogłoszenia przedmiota dostawy z cenami, po jakich takową podejmuję się dostarczyć), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy vadium w ilości rsr. 3,000 i na koszta ogłoszenia rs. 30 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie Imię i Nazwisko).

Warszawa d. 1 (13) Kwietnia 1874 r.

N. D. 1843. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 15 (27) Kwietnia r. b. o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w Sali posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus, na rozebranie domku w którym dawniej mieściła się służba poboru opłaty rogatkowego, położonego za rogatką Marymontską, oraz na kupno pozostałego po rozebraniu tegoż domku materjału, oszacowanego podług anszlagu na rubli trzydzieści.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo zgłoszą się w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z kwitem Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 6 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nie utrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki i anszlag dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 18 (30) Marca 1874 r.
3—3

N. D. 1800. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 11 (23) Kwietnia r. b. o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in plus, przez opieczętowane deklaracje na trzechletnie t. j. od dnia zatwierdzenia protokółu licytacyjnego do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1877 r. wydzierżawienie posesji Nr. 212/13 w Warszawie, przy ulicy Brzozowej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, od zniżonej sumy dzierżawnej na rs. 15 wyraźnie rubli srebrem piętnaście rocznie, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na stemplu ceny kop. 70 podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń, wypisze postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 15 i na koszta ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję N. 212/13 w Warszawie przy ulicy Brzozowej położoną, na lat trzy to jest od dnia zatwierdzenia protokółu licytacyjnego, do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1877 r., ofiarując za takową dzierżawę rocznie rs. N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rubli sr. 15 i na koszta ogłoszenia rsr. 15 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 6 (18) Marca 1874 r.

N. D. 1958. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 18 (30) Kwietnia r. b. o godzinie 12-tej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na wystawienie szop i pomostów na placu Magazynu Bankowego w Warszawie, przy ulicy Nowogrodzkiej położonym, w ciągu lat trzech, t. j. 1874, 1875 i 1876, do targu Ś-to Jańskiego na skład wełny potrzebnych, od sumy rs. 376 kop. 18 wyraźnie rubli trzysta siedmdziesiąt sześć kopiejek osmnaście rocznie, wykazem kosztów obliczonej i w warunkach do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny k. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą, jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit kasy głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 113 i na koszta ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji oraz anszlag i plany, są do przejrzenia w Wydziale administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji

Wskutek ogłoszenia z dnia... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wystawienia szop i pomostów, na placu Magazynu Bankowego, w Warszawie, przy ulicy Nowogrodzkiej położonym, w ciągu lat trzech to jest 1874, 1875 i 1876 do targu Ś-to Jańskiego, na wełnę potrzebnych, za sumę anszlagową rubli 376 k. 18 rocznie (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 113 i na koszta ogłoszenia rs. 15 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1874 r.
3—3.

N. D. 1968. Rząd Gubernjalny Lubelski.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w biórze Rządu Gubernialnego Lubelskiego, publiczna licytacja przez opieczętowane deklaracje, na oddanie w entrepryzę na perjod 1874 roku konserwacji 21 wiorst 200 sażenów bitej, Nadwiślańskiej gubernialnej drogi, w powiecie Nowo-Aleksandryjskim, od sumy anszlagowej rs. 4494 kop. 11 in minus.

Konkurenci życzący przyjąć na siebie to przedsiębierstwo, obowiązani są przed upływem terminu naznaczonego do tej licytacji, i to najpóźniej do godziny 12 w południe, złożyć osobiście na ręce Sekretarza Rządu Gubernialnego, lub też nadesłać pocztą, deklaracje opieczętowane podług wzoru poniżej zamieszczonego, na papierze stemplowym ceny 70 kop., z dołączeniem do takowej kaucji wyrównywającej $\frac{1}{10}$ części sumy anszlagowej.

Szczegółowe warunki licytacyjne, oraz kosztorys mogą być przeglądane codziennie w wydziale Administracyjnym Rządu Gubernialnego Lubelskiego, z wyjątkiem świąt dni galowych.

Wzór do deklaracji

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 20 Марта за N. 2600 я ниже подписавшійся, обязываюсь взять въ подрядъ ремонтъ въ 1874 году 21 версты 200 саженей шоссейныхъ участковъ Надвислянской Губернской дороги въ Ново-Александрійскомъ уѣздѣ, за сумму (выписать словами) и подвергаюсь всѣмъ извѣстнымъ мнѣ условіямъ сего подряда. Залогъ въ количествѣ 450 руб. присемъ прилагаю, который въ случаѣ неоставшихся за мною торговъ, самъ получу или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Мѣсто жительства моего въ N. писалъ въ N. дня N. мѣца N года.
(подписать имя и фамилію).
Lublin d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1874 r.
Radca . . . . .
Referent, Biernacki.

N. D. 1042. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.

Podaje do powszechnej wiadomości: iż na zasadzie art. 7 Postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie, za zaległość rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są w drodze publicznej licytacji, na sprzedaż przymusową pierwszą która odbędzie się w mieście Płocku w rynku Kanonicznym, w pałacu Biskupie zwanym w Kancelarji poniż wymienionego Rejenta lub jego zastępcy.

1. Dobra Błędowo, Błędówko, Czarna dawna, Czarna nowa, tudzież folwark Błędówek, Pomocna, Wola Błędowska, Wólka Błędowska, Brzezinki i osada Zatoka, oraz kolonie Nowa Wola, Nowa Wólka i Jeziorna w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rs. 465 kop. 20, vadium do licytacji rs. 1,900 licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,730 kop. 80, termin sprzedaży d. 3 (15) Września 1874 r. przed Rejentem Ordonem.

2. Dobra Glinowieck lit. B. tudzież Glinowieck z folwarkiem Żelazna, oraz kolonjami Krusz i Dukł, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rs. 1,408 kop. 65, vadium do licytacji rsr. 2,630, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 26,990 kop. 40, termin sprzedaży d. 3 (15) Września 1874 r. przed Rejentem Lubowidzkim.

3. Dobra Lubianka w okręgu Sądowym Lipnowskim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rsr. 396 kop. 27½, vadium do licytacji rsr. 920, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,707 kop. 20, termin sprzedaży d. 5 (17) Września 1874 r. przed Rejentem Holtzem.

4. Dobra Pruszkowo i Pruszkówko czyli Budy Pruszkowskie w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rs. 503 kop. 86, vadium do licytacji rsr. 1,420, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 15,786 kop. 40, termin sprzedaży d. 5 (17) Września 1874 r. przed Rejentem Lubowidzkim.

5. Dobra Rokicie lit. A. B. C. D. E. G. T. tudzież folwark Florencja w okręgu sądowym Lipnowskim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rs. 1,265 k. 48½, vadium do licytacji rsr. 2,730, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 24,984 kop. 40, termin sprzedaży d. 6 (18) Września 1874 r. przed Rejentem Ordonem.

6. Dobra Rząśnik z przyległościami w okręgu sądowym Ostrołęckim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rsr. 280 kop. 96, vadium do licytacji rsr. 700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,408 kop. 80, termin sprzedaży d. 6 (18) Września 1874 r. przed Rejentem Wołowskim.

7. Dobra Dębsk, Wola Dębska, Ostrów i Krzywonoś w okręgu sądowym Mławskim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rsr. 918 kop. 27, vadium do licytacji rsr. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,131 kop. 75, termin sprzedaży d. 9 (21) Września 1874 r. przed Rejentem Lubowidzkim.

8. Dylewo w okręgu sądowym Lipnowskim raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rsr. 488 kop. 78, vadium do licytacji rsr. 950, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,537, termin sprzedaży d. 10 (22) Września 1874 r przed Rejentem Holtzem.

9. Dobra Konarzewo Swiąchy A, Konarzewo Sławki B i Konarzewo Wielkie E, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rsr. 357 kop. 43, vadium do licytacji rs. 700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,040, termin sprzedaży d. 11 (23) Września 1874 r. przed Rejentem Chodeckim.

10. Dobra Zasady w okręgu Lipnowskim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rsr. 1,062 kop. 69, vadium do licytacji rsr. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 9,632, termin sprzedaży d. 14 (26) Września 1874 roku przed Rejentem Wołowskim.

11. Dobra Zdziwój do których należy przyległość Wólka w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rsr. 738 kop. 96, vadium do licytacji rsr. 2,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,357, termin sprzedaży d. 14 (26) Września 1874 r. przed Rejentem Lubowidzkim.

12. Dobra Zgorzałowo lit. A. B. z gruntami na Wysoce Chojnach, Wysoce Bartosach, Wysoce Starej Wsi, w okręgu sądowym Ostrołęckim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rs. 323 kop. 67, vadium do licytacji rs. 650, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,463 kop. 75, termin sprzedaży d. 14 (26) Września 1874 r. przed Rejentem Holtzem.

13. Dobra Ostrowite składające się z folwarków Ostrowite, Ostrowitko, Szczepanki, Grabiny, Gnojno i Barany, z kolonii Krzyżówki, Gnojno, Baranów i Grabin, oraz z Rumunków Podkłokocka, Rutków, Grzempy i Popielarki jak niemniej z lasów do dóbr tych należących w okręgu sądowym Lipnowskim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rs. 1994 kop. 43, vadium do licytacji rs. 3,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,677, termin sprzedaży d. 14 (26) Września 1874 r. przed Rejentem Wołowskim.

14. Dobra Pruszkowo z folwarkami Rochin, Ostrów Zaremby, Wola Pruszkowska nadto realność Stołowo w okręgu sądowym Mławskim, raty zaległe w terminie sprzedaży wynosić będą około rs. 2,814 kop. 30; vadium do licytacji rs. 4,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 28,145, termin sprzedaży d. 14 (26) Września 1874 r. przed Rejentem Chodeckim.

Uwaga. We wszystkich powyższych dobrach przedmiotem sprzedaży są wyłącznie tylko grunta po uposażeniu włościan pozostałe.

Nowonabywca ma prawo potrącić z postąpionego szacunku pożyczkę Towarzystwa w ilości jaka w dniu przedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia a mianowicie z dóbr:

Błędowo	rs.	4259	kop.	68.
Glinowieck	„	12832	„	64.
Lubianka	„	3765	„	37.
Pruszkowo	„	4711	„	52.
Rokicie A B C D E F G.	„	11826	„	90.
Rząśnik	„	2662	„	17.
Dębsk	„	2415	„	61.
Dylewo	„	1276	„	47.
Konarzewo Święchy	„	927	„	30.
Zasady	„	2774	„	91.
Zdziwój	„	2643	„	49.
Zgorzałowo	„	843	„	31.
Ostrowite paraf. Ostrowite	„	5280	„	23.
Pruszkowo Rochin	„	5670	„	22.

Wrazie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży, w oznaczonym terminie dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach raz jeden ogłosi. Sprzedaże powyższe odbędą się w terminach wyżej oznaczonych poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent, przed którym ma się odbywać sprzedaż był przeszkodzonym, przedaż odbędzie się w jego kancelarji, przed innym Rejentem który go zastąpi.

Uprzedza wszakże interesowane osoby, że gdyby w dniu do licytacji oznaczonym, przypadło święto kościelne, lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tego samego Rejenta.

Vadium do licytacji złożyć się mające winno być w gotowiznie, lub w zamian w listach zastawnych lub likwidacyjnych z właściwemi kuponami w takiej jednak ilości, któraby przedstawiała równą wartość sumy vadialnej w gotowiznie obliczoną temczasowo, podług otrzymanej ceny giełdowej, z zastrzeżeniem stanowczego obrachowania podług ceny za jaką listy, przez Dyrekcję Szczegółową w miejscu sprzedane zostaną z wolnej ręki.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biórze Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa w godzinach biórowych.

Płock d. 7 (19) Lutego 1873 r.
Prezes L. Komierowski.
Pisarz Skonieczny.

N. D. 2108.

Bank Dyskontowy Warszawski.

Podaje do wiadomości, że licytacja kosztowności w Banku zastawionych, a we właściwym czasie nie wykupionych, odbędzie się 18 (30) b. m. o godzinie 3 po południu w lokalu Banku, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr. 388.

N. D. 1965. Wójt Gminy Kościelec (Powiatu Kolskiego).

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że na zasadzie uchwały rady familijnej z dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b., potwierdzonej przez Radę Gminy Kościelec, odbywać się będzie w biórze tejże gminy w dniu 15 (27) Maja r. b. o godzinie 11 z rana publiczna głośna licytacja na sprzedaż osady, zawierającej 42 morgów, 150 prętów, łącznie z zabudowaniami, zapisanej w tabeli likwidacyjnej wsi Leszcze pod Nr. 6, należącej do sukcessorów Chrystjana Klass, a to celem ich spłacenia.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,500 in plus.

Konkurenci przystępujący do licytacji obowiązani są złożyć vadium w sumie rs. 250 oraz świadectwo o należeniu do stanu włościańskiego.

Szczegółowe warunki mogą być przeglądane w biórze Urzędu Gminnego w czasie biórowym.

Kościelec 21 Marca (2 Kwietnia) 1874 r.
Wójt Gminy, Osiński.

N. D. 2089. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Gerszona Bluht, handlującego, w Warszawie pod Nr. 1098*B* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Szymona Rodzyn, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 490/1 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,000 z procentem od d. 1 Lipca 1873 r. i kosztów od Józefa i Józefy z Leszczyńskich małżonków Swieszewskich, obywateli, właścicieli dóbr ziemskich Michałowice, w powiecie i gubernji Warszawskiej położonych tamże zamieszkałych, protokółem Walentego Supryniewicza, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1873 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały,

DOBRA ZIEMSKIE

Michałowice z przyległościami pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w powiecie i gubernji Warszawskiej, w gminie Pruszków, parafji Raszyn położone, prawem własności do egzekwowanych dłużników Józefa i Józefy z Leszczyńskich małżonków Swieszewskich należące i w tychże posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hipotecznie obciążone, przybliżonej rozległości około włók miary nowopolskiej 23 obejmujące.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Ogród warzywno-owocowy, w którym drzew fruktowych krajowych około sztuk 30, oraz krzewy agrestu i porzyczek.
3. Oficyna z drzewa słomą kryta z kominem murowanym.
4. Budynek z drzewa słomą poszyty.
5. Gołębnik na słupie gontem kryty.
6. Obora z drzewa słomą kryta.
7. Stodoła z drzewa słomą poszyta, w której pomieszczona jest młockarnia czterokonna z fabryki Ewansa z kieratem zewnątrz urządzonym.
8. Holendernia, stajnia z drzewa słomą poszyta.
9. Studnia drzewem cembrowana, z korbą i kubłem.
10. Dom czworak z drzewa, słomą poszyty dwa kominy murowane mający.
11. Stajenka z drzewa słomą poszyta.
12. Piwnica murowana deskami kryta.
13. Kuźnia masiv murowana o jednym kominie murowanym, gontami kryta.
14. Staw zarybiony na którym urządzony

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcie u sprzedażą kierującego Szymona Rodzyn Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 490/1 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego Wydziału I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Leonowi Cholewińskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydz. III w Warszawie, w Warszawie po Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.
2. Filipowi Bucholtz, Wójtowi gminy Pruszków do której dobra ziemskie Michałowice należą, we wsi Skorosze, powiecie Warszawskim urzędującemu, na ręce Piotra Suchomlinow Pisarza tejże gminy.

Obudwom d. 30 Listop. (12 Grodnia) 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie d. 22 Grudnia (3 Stycznia) 1873/4 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana, d. 20 Lutego (4 Marca) 1874 r.

Sprzedażą kierować będzie Szymon Rodzyn Obrońca przy Rządzącym Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 5 (17) Stycznia 1874 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie d. 5 (17) Stycznia 1874 r.
R. Linowski

Następnie po odbyciu w terminach właściwych trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków tej sprzedaży, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1874 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr ziemskich Michałowice z przyległościami, wyznaczył na dzień 15 (27) Kwietnia 1874 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Wydziale I w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Popierający sprzedaż postąpił za te dobra rs. 6,000 i od tej sumy zacznie się licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży, licytacja zacznie się od tejże sumy, lub od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1874 r.
R. Linowski.

N. D. 2106. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Stosownie do art 682 K. P. S. wiadomem czyni, iż na żądanie Aeieli Bajer panny pełLudwik Mazurkiewicz 3. Kornelji z Parczewskich Mniewskiej po Karolu Mniewskim pozostałej wdowy, sumy rs. 2,250 w listach zastawnych z kuponami, z procentem 5% od dnia 12 (24) Czerwca 1873 roku, oraz przynależnymi kosztami, zajęte i zaaresztowane zostały, protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu Franciszka Roweckiego w dniu 22 Października (3 Listopada) 1873 roku spisanym

DOBRA ZIEMSKIE

Włyń, składające się z folwarku i wsi Włyń, z wszelkiemi zabudowaniami i przyległościami, z wyłączeniem z pod sprzedaży gruntów i zabudowań na własność włościan przeszłych, zresztą z tem wszystkiem co całość ich stanowi i w tem ograniczeniu jak się znajdują.

Dobra te położone są w okręgu Szadkowskim, powiecie Sieradzkim, gubernji Kaliskiej, należą do gminy Dzierząźna, parafji Kłamionacz, graniczą na wschód słońca z dobrami Roszoszyca na południe z dobrami Kamionacz, na zachód z dobrami Małkówi na północ z dobrami Dzierząźna Rządowa; odległe od miasta okręgowego a raczej osady Szadek wiorst 20 od miasta powiatowego Sieradza wiorst 12, od miasta Warty wiorst 3: właścicielami są Sukcesorowie po Karolu Mniewskim, a więc dłużnicy poszukiwanej sumy a mianowicie. 1. Teodor Mniewski obywatel w dobrach Wągłczewie okręgu Wartskim zamieszkały. 2. Nieletni Adam Mazurkiewicz którego ojciec i opiekun Ludwik Mazurkiewicz obywatel poprzednio w Moskórni, obecnie zaś w Poprzęźnikach okręgu Wartskim zamieszkuje; użytkowanie zaś dożywotnie przysługuje Kornelji z Parczewskich Mniewskiej, po Karolu Mniewskim pozostałej wdowy, z własnych funduszów w mieście Kaliszu utrzymującej się. Znajdują się te dobra w posiadaniu dzierżawnem Tomasza Pruszyńskiego na lat 6, po sobie idące, od dnia 12 (24) Czerwca 1871 roku, poczynając za kontraktem przez Rejentem Józefem Sikorskim, w dniu 7 (19) Kwietnia 1871 roku sporządzonym za czynsz dzierżawny rocznie rs. 2,550.

Na skutek Najwyższego Ukazu o uwłaszczeniu włościan w dniu 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. wydanego, włościanie w dobrach zajmowanych zamieszkali, są od wszelkich obowiązków dla dworu uwolnieni i na rzecz ch uwłaszczone zabudowania i grunta, odgraniczone są od gruntów dworskich wygonami, drogami i miedzami

Rozległość dóbr zajmowanych przybliżonym sposobem obliczona jest następująca:

1. Gruntów ornych włók 20, mórg 8. 2. Łąk włók 5, mórg 26 3. Pastwisk włók 12, mórg 15. 4. Ogrodu owocowego i warzywnego mórg 4. 5. Pod zabudowaniami i podwórzami mórg 7. 6. Wód włók 2, mórg 5 7. Zagajników włók 30, mórg 20. 8. Zarośli włók 2, mórg 15. 9. Dróg i nieużytków włók 4 mórg 20. 10. Grunt Młynarski włóka 1.

Ogółem włók 80, miary nowopolskiej, czyli dziesiatyn 1,200. Grunta należą do klasy II, III, IV i V.

Granice są jawne i niesporne, podatki do kasy powiatu Sieradzkiego opłacają się rocznie w ilości rs. 401 kop. 62.

Zabudowania na folwarku Włyń:

1. Dwór drewniany szkudłami kryty o 2-h sieniach, 6 pokojach i 1-ej kuchni z 2 przystawkami z których jedna zawiera sień i pokoj a druga spiżarnią. 2. Drwalnik i chlew pod jednym dachem z drzewa, słomą kryte. 3. Ogród owocowy i warzywny w którym drzew urodzajnych około 1,060, dzikich 40, krzewów agrestu 96, nadto w ogrodzie są inspekta i trzy ule 4. Kloaka z drzewa pod szkudłami. 5. Gorzelnia murowana pod szkudłami o 2-ch kominach bez aparatu. 6. Szopa z drzewa pod słomą. 7. Dom drewniany pod szkudłami w którym mieszka kowal Józefat Kurkowski. 8. Kuźnia przytem kowal posiada gruntu dworskiego mórg 8 za umową ustną od 11 (23) Kwietnia 1873 r. do tegoż dnia 1874 r. 9. Obory z drzewa pod słomą i szkudłami, na końcach ściany z cegły palonej. 10. Spichrz na podmurowaniu pod słomą drewniany. 11. Stajnie spalone po których pozostały mury, 12. Stodoła o jednem klepisku z drzewa pod słomą 13. Stodoła o 3-ch klepiskach ze ścianami drewnianemi w słupy z cegły palonej pod słomą i szkudłami, 14. Sieczkarnia z drzewa pod słomą. 15. Owczarnia z cegły palonej pod szkudłami. 16. Stawek wysuszony, przy którym studnia balami ocembrowana. 17. Dwór i zabudowania powyższe otoczone są ogrodzeniem żerdzi łupanych i chrustem. 18. Koszary z drzewa na podmurowaniu pod słomą o trzech kominach, 6 sieniach i 12 izbach, zamieszkane przez ludzi dworskich. 19. Obory z drzewa pod słomą dla ludzi dworskich. 20. Karczma o jednym kominie z drzewa pod słomą w której szynkuje trunki dworskie Michał Jeżierski, posiada gruntu dworskiego mórg 8, za wyszynk pobiera 31 procent płaci dworowi rocznie rs. 52 kop. 50 jest za umową od 11 (23) Kwietnia 1873 r., do tegoż dnia 1874 r. 21. Chlewik z drzewa pod słomą 22. Koszary czeladnie z drzewa na podmurowaniu pod słomą o 2 kominach, 4 sieniach, 8 izbach. 23. Dwa chlewy z drzewa pod słomą 24. Wiatrak o 2-ch śmigach z kołowrotem na łańcuchu z porządkami młynarskimi, dom o jednym kominie drewniany, stodoła, obórka, chlewik i szopa wszystko drewnianne pod słomą; przytem studnia balami ocembrowana. Wiatraka, domu i zabudowań wieczystym dzierżawcą jest Andrzej Bednarek młynarz, który zobowiązany jest mlewo dla dworu bez wynagrodzenia uskuteczniać. Posiada nadto tenże młynarz, jedną włókę gruntu z łąką miary nowopolskiej 25 Karczma Bugaj zwana, o dwóch kominach z cegły palonej pod słomą, ze stajnią dworską pod jednym dachem, szynkuje w niej trunki dworskie Andrzej Kędzio vel Kędzic posiada gruntu mórg 6, dworskiego, pobiera za wyszynk 31 procent płaci czynszu dworowi rs. 75 rocznie, pozostaje za umową od 11 (23) Kwietnia 1873 r. do tegoż dnia 1874 r. 25. Dom pod borem Ulesie zwany, z drzewa pod słomą, w którym mieszka borowy Józef Gołczyński.

Inwentarz żywy i martwy stanowi własność dzierżawcy Tomasza Pruszyńskiego i dla tego z pod sprzedaży wyłącza się.

Również wyłącza się łąka krawiecka zwana, mórg 38, prętów 330, położona za Wartą rzeką jako do dóbr Małkowa odprzedana.

Wysiew jaki na folwarku Włyń uskuteczniony być może jest następny:

Przenicy korcy 40, żyta korcy 100, jęczmienia 30, grochu 20, tatarki 20, owsa 100, łubinu 10, koniczyny garncy 16, rzepaku garncy 12, kartofli korcy 160, siana sprząta się wozów 180.

Obszerniejszy opis dóbr zajętych obejmuje protokół zajęcia u popierającego sprzedaż Alfonsa Parczewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu tamże zamieszkałego pozostający zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału jak również u tegoż Patrona przejrzanemi być mogą.

Akt zajęcia wyż z daty powołany doręczony został w kopjach: Józefowi Gadomskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Szadku w dniu 31 Października (12 Listopada) 1873 r. tudzież Krysztofowi Laube Wójtowi gminy Dzierząźna w dniu 1 (13) Listopada 1873 r. Oryginał zaś prawnie zawidymowanym był; poczem powołany akt zajęcia w dniu 21 Listopada (3 Grudnia) 1873 roku, do właściwej księgi wieczystej, a w dniu 4 (16) Grudnia 1873 r. do księgi na ten cel w biórze Pisarza Trybunału przeznaczonej wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w Wydziale I.

Pierwsze ogłoszenie warunków tejże sprzedaży nastąpi na audjencji tegoż Trybunału w dniu 7 (19) Lutego 1874 roku, o godzinie 10 z rana.

Kalisz d. 4 (16) Grudnia 1873 r.
Skoczyński.

Po odbyciu trzech publikacji, termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 16 (28) Kwietnia 1874 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I Trybunału Cywilnego w Kaliszu odbyć się mający, oznaczonym został, popierający sprzedaż podaje za dobra Włyń rs. 15,000.

Kalisz d. 18 (30) Marca 1874 r.
Skoczyński.

N. D. 2103. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni iż na żądanie Leona Kalinowskiego z własnych funduszów w mieście okręgowem Warcie powiecie Tureckim utrzymującego a prawne zamieszkanie do całego postępowania subhastacyjnego obrane mającego u Alfonsa Parczewskiego Patrona Trybunału Kaliskiego który to Patron od niego stawać i subhastacją popierać będzie, w poszukiwaniu sumy rs. 2,616 k. 35 w gotowiźnie, oraz rs. 750 w listach zastawnych serji II Okresu III-go z dopłatą różnicy kursu, gdyby takowy niższym od 76 za 100 być się okazał, a z korzyścią dla wierzyciela, jeżeli kurs wzmiankowaną stopę będzie przenosić wraz z kosztami i procentem, a mianowicie od kwoty rs. 2,051 k. 6 za czas od dnia 12 (24) Czerwca 1869 r. i od kwoty rs. 594 k. 29 w gotowiźnie i rs. 750 w listach zastawnych za czas od dnia 12 (24) Czerwca 1870 r. solidarnie i niepodzielnie od Wawrzyńca Izydorczyka, Marcina Pietruszewskiego, Józefa i Antoniny z Marcinkowskich małżonków Chyrzyńskich, i Franciszka Domowicz rolników w Zagórkach zamieszkałych, należnych na dobrach Zagórki hypotecznie u bezpieczonych, protokółem Franciszka Roweckiego Komornika w dniu 22 Grudnia (3 Stycznia) 1873/4 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż publiczną w drodze przymusowego wywłaszczenia ze wszystkiemi przynależytościami.

OSADY

w dobrach **Zagórki** niegdyś do całości dóbr należące przy rozprzedaży ich w Dziale wykazu hypotecznego pod N. 12, 13, 14 i 15 objawione, położone w okręgu Warckim powiecie Tureckim gubernji Kaliskiej, należą do gminy Lubola Parafji Brodnia, do wsi zwanej Zagórki i nomenklatur Jadwichna Stara i Jadwichna Nowa, w odległości od Warty wiorst 10, od Turku wiorst 24, od Szadku wiorst 20, Dobra Zagórki graniczą na wschód z Rozdżałami na południe z Brzegiem, na zachód z Tądowem dolnym na północ z Lubolą. Osady zaś sprzedawane położone są w ten sposób.

1. Grunt przy trakcie z Brzegu do Luboli graniczy na zachód z tym traktem na północ z Brzegiem i gruntem Józefa Ogińskiego na południe z gruntem Antoniego Jędrzejczaka i Mateusza Kamińskiego, na wschód z gruntem tegoż Kamińskiego.

2. Działek zwany pustka, graniczy na wschód z Brzegiem, na południe z gruntem Walentego Klamry, na zachód z gruntem Łukasza Kubiak a na północ z gruntem Antoniego Medyńskiego.

3. Grunt od strony Luboli graniczy na wschód z Okupnikami wsi Nowa Jadwichna na południe z gruntami Kacpra Perek, na zachód i od północy z gruntem Mikołaja Krawczyk.

4. Łąki za wsią Zagórki pod nazwą Nowa Jadwichna graniczą na wschód z Rozdżałami, na północ z łąką Mateusza Grzelak, na południe z łąką Józefa Ogińskiego i Macieja Tobcla, na zachód z gruntami Stanisława Dobroń i Mikołaja Krawczyk.

5. Łąka granicząca na wschód z Rozdżałami, na północ z łąką Antoniego Medyńskiego od południa z łąką Walentego Klamry od zachodu z łąką Jadwichny Nowej.

6. Łąka granicząca na wschód z Rozdżałami, na północ z łąką Walentego Klamry, na południe z łąką Ignacego Siwińskiego i gruntami Jadwichny Nowej.

7. Grunta odpadki zwane w końcu powyższych łąk graniczą na północ z gruntem Mateusza Grzelak, na południe z gruntami Pawła Domżał, na zachód z gruntami Jadwichny Nowej.

Rozległość gruntów ornych wynosi mórg 83 pr. 60 łąk mórg 46 razem mórg 129 pr. 60 na miarę nowopolską, granice oznaczone są drogami i kołkami bez kontrowersu.

Grunta liczą się do klasy II III i IV.

Podatki opłacają się do Kasy Tureckiej w ilości rs. 254 k. 24.

Zabudowań niemasz żadnych, oprócz studni i domu drewnianego będącego dawniej karczmą położonego na Jadwichnie Starej a należącego do ogółu okupników w Zagórkach.

Właścicielami zajętych osad podług wykazu hypotecznego są: 1. Wawrzyniec Izydorczyk mórg 38 pr. 15, Pietruszewski Marcin mórg 38 pr. 15, Franciszek Domowicz mórg 24 pr. 150, Józef i Antonina Chyrzyńscy mórg 24 pr. 160, Antoni Juszkiewicz mórg 4. Sposobem zatrzezenia tylko figurują w hypotece Łucja z Antosików Izydorczyk jako nabywczyni 33 mórg pr. 15 z gospodarstwa wyżej dla Wawrzyńca Izydorczyk stojącego, Jadwiga Pietruszewska jako nabywczyni gospodarstwa Marcina Pietruszewskiego, Tomasz Domowicz jako nabywca kolonji Franciszka Domowicza, wreszcie Mateusz Kamiński zapisał ostrzeżenie względem 4 mórg gruntu od małżonków Chyrzyńskich nabytych. Z gruntów powyższych, pozahypotecznie Kasper Perka kupił od Pietruszewskiego i Izydorczyka mórg 10, Józef Jaśkiewicz od Chyrzyńskich mórg 4, od wszystkich zaś współwłaścicieli kupił z odpadków Łukasz Szumiela morgę 1 pr. 132, i Paweł Bratek mórg 3 pręt. 150.

Obszerniejszy opis tak zajętych a przez właścicieli swych opuszczonych gospodarstw znajduje się w akcie zajęcia u kierującego sprzedażą Alfonsa Parczewskiego Patrona, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału w Kaliszu i u tegoż Patrona Alfonsa Parczewskiego przejrzanemi być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono Ludwikowi Henrych Pisarzowi Sądu Pokoju w Warcie i Kazimierzowi Kossowskiemu Wójtowi gminy Lubola, obydwom do rąk własnych w dniu 2 (14) Lutego 1874 r. wniesiono do księgi hypotecznej dnia 21 Lutego (5 Marca) 1874 r. a pod dniem 6 (18) Marca t. r. do księgi zaaresztowań w biórze Pisarza Trybunału w Kaliszu wpisano i zarejestrowano.

Sprzedaż odbywać się będzie w Trybunale Cywilnym w Kaliszu na którego audjencji odbędzie się pierwsze ogłoszenie warunków tej sprzedaży w dniu 23 Kwietnia (5 Maja) 1874 r. o godzinie 10 z rana.

Skoczyński.

N. D. 2104. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomem czyni, iż na żądanie Leona Kalinowskiego z własnych funduszów w mieście okręgowem Warcie, powiecie Tureckim utrzymującego się, a prawne zamieszkanie do całego postępowania subhastacyjnego obrane mającego u Alfonsa Parczewskiego Patrona Trybunału Kaliskiego, który to Patron od niego stawać i subhastację popierać będzie, w poszukiwaniu sumy rs. 238 kop. 40 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1869 roku oraz z kosztami od Rocha Ciepłuchy jako debenta i Tomasza Wawrzyniaka jako nabywcy osady długiem tym obciążonej, obydwóch rolników we wsi Zagórki okręgu Warckim zamieszkałych niepodzielnie należnej, protokółem Komornika Franciszka Roweckiego w dniu 22 Grudnia (3 Stycznia) 1873/4 roku sporządzonym, zajętą została na sprzedaż publiczną w drodze przymusowego wywłaszczenia

OSADA

w dobrach **Zagórki** przy rozsprzedaży dóbr Zagórek w Dziale II wykazu hypotecznego pod pozycją 21 objawiona, położona w gminie Lubola, parafji Brodnia, w okręgu Warckim a powiecie Tureckim, w odległości od Warty wiorst 10, od Turku wiorst 24, od Szadku wiorst 20.

Nieruchomość ta z powodu zupełnego opuszczenia jest bez zabudowań oprócz współwłasności domu drewnianego niegdyś karczmą będącego, należącego do wszystkich okupników wsi Zagórki; składają ją tylko grunta orne do klasy II i III należące morgów 6 prętów 226 i łąka rozległa morgę 1 prętów 100 razem morgów 8 prętów 26, graniczące jak następuje.

1. Grunt przy trakcie z Brzegu do Luboli graniczy na zachód z nomenklaturą Jadwichna Stara, na południe z gruntem Stanisława Romińskiego i włościan Jadwichny Starej na północ z wsią Brodnią.

2. Działek od strony Luboli graniczy na północ z gruntami Lubolą, na wschód z gruntem Mateusza Kamińskiego, na południe z gruntem Ignacego Siwińskiego, na zachód z gruntem Stanisława Dobroń.

3. Łąka graniczy na wschód z gruntami dóbr Rożdżały, na północ z łąką Antoniego Jędrzejczyk, na zachód z gruntami Nową Jadwichny.

Właścicielem osady jawnym z wykazu hypotecznego jest Tomasz Wawrzeniak.

Obszerniejszy opis tak zajętego a przez właścicieli opuszczonego gospodarstwa znajduje się w akcie zajęcia i u kierującego sprzedażą Alfonsa Parczewskiego Patrona, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału w Kaliszu i u tegoż Patrona Alfonsa Parczewskiego przejrzane być mogą.

Zajęcie w kojach doręczono Ludwiko Henrych Pisarzowi Sądu Pokoju w Warcie i Kazimierzowi Kossowskiemu Wójtowi gminy Lubola obydwom do rąk własnych w dniu 2 (14) Lutego 1874 r.; wniesiono do księgi hypotecznej dnia 21 Lutego (5 Marca) 1874 r. a pod dniem 6 (18) Marca t. r. do księgi zaaresztowań w biórze Pisarza Trybunału w Kaliszu wpisano i zarejestrowano.

Sprzedaż odbywać się będzie w Trybunale Cywilnym w Kaliszu na którego audjencji odbędzie się pierwsze ogłoszenie warunków tej sprzedaży w dniu 23 Kwietnia (5 Maja) 1874 r. o godzinie 10 z rana.

Skoczyński.

N. D. 2105. Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.

Stosownie do art. 960 i 961 K. P. S. wiadomem czyni, że w dniu 24 Kwietnia (6 Maja) 1874 r. o godzinie 3 po południu w gmachu rządowym przy ulicy Józefina położonym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Kaliszu przed delegowanym Sędzią tegoż Trybunału W-ym Franciszkiem Jankowskim odbywać się będzie ostateczne przysądzenie dóbr Biestrzyków Wielki lit. G. A. B. C., w powiecie i okręgu Noworadomskim, gubernji Petrokowskiej położonych, do współwłasności Augusta Czarnieckiego i nieletnich Achilesa i Aleksandry rodzeństwa Klamińskich należących, a to w drodze działów, z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Kaliskiego z dnia 1 (13) Marca 1873 r. przez Augusta Czarnieckiego obywatela w dobrach Dobryszyce okręgu Noworadomskim zamieszkałego za pośrednictwem Alfonsa Parszewskiego Patrona działającego przeciw Ignacemu vel Józefowi Kozłowskiemu obywatelowi w dobrach Odrowąż w tymże okręgu mieszkającemu jako głównemu opiekunowi nieletnich Achilesa i Aleksandry Klamińskich przy opiekunie swym zamieszkałych a których opiekunem przydanym jest Adolf Dylewski Obrońca przy Sądzie Pokoju w Noworadomsku, zaocznie uzyskanego, oraz na zasadzie relacji i taksy w dniu 13 (25) Kwietnia 1873 r. przez biegłych sporządzonych a wyrokiem Trybunału Kaliskiego w dniu 24 Czerwca (5 Lipca) 1873 r. zaocznie zapadłym zatwierdzonych.

Taksa, zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzanemi być mogą w kancelarji Podpisarza Trybunału lub u podpisanego Patrona w Kaliszu pod Nr. 29 zamieszkałego.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5364 kop. 51, vadium wynosi rs. 530.

Kalisz d. 6 (18) Marca 1874 r.
Alfons Parczewski.

N. D. 2099. Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie przy ulicy Przejazd pod Nr. 11 zamieszkały jako Obrońca Karoliny-Emilji z Nieglów po Dawidzie-Fryderyku Szwotzer wdowy, działającej w imieniu własnem, oraz jako matka i opiekunka główna za mieszkałych przy niej nieletnich: 1-o Witolda-Edmunda, 2-o Gustawa-Adolfa, 3-o Anny-Zofji, 4-o Otylji Pauliny po Dawidzie-Fryderyku Szwotzer dzieci, w Warszawie pod Nr. 274 zamieszkałej zawiadamia i ogłasza: iż wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 10 (22) Stycznia 1874 r. między matką i opiekunką główną wymienionych nieletnich, których opiekunem przydanym jest Karol Roesler obywatel w Warszawie pod Nr. 970 zamieszkały, a Emmą i Karolem małżonkami Rejcheltami zapadłym, postanowioną została sprzedaż w drodze beneficjalnej osady fabrycznej w Grochowie II pod Warszawą.

W skutek tego wystawioną zostaje na publiczną licytację:

Osada fabryczna wyrobów świec i mydła położona w Grochowie II okręgu Warszawskim składająca się:

1. Z fabryki mydła i świec zbudowanej z drzewa, krytej sztejnpapą z szopy otwartej na drewnianych słupach pakameru drewnianego szopy na skład łoju, kloaki stajni z oborą chlewów i kurnika.
2. Z gruntu pod zabudowaniami łokci kw. 6723 i gruntu ornego mórg dwie.

Przygotowawcze przysądzenie rzeczonej osady odbędzie się w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) 1874 r. o godzinie 10 rano, lub za przywołaniem przed W ym Konstantym Gruszeckim Sędzią Trybunału Cywilnego w Warszawie delegowanym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału miejscowego w Warszawie pod Nr. 549.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia rozpocznie się od sumy rs. 1491 kop. 50 jako szacunku przez biegłych wynalezionego. Vadium rs. 450.

Warunki sprzedaży przejrzeć można u Pisarza Trybunału lub u podpisanedo Obrońcy.

Adolf Pepłowski Patron.

N. D. 2124. W dniu 5 (17) Kwietnia 1874 r. o godzinie 11 z rana na targu Grzybów, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe, sosnowe, garderoba, bielizna i t. p. w d. 8 (20) b. m. i r. o godzinie 10 z rana za Żelazną bramą, fortepian, meble machoniowe, garderoba bieliznu, i t. p. o godzinie 11 z rana za Żelazną bramą, meble jesionowe, naczynia miedziane i platerowane, nakrycia stołowe, i t. p., i o godzinie 1 z południa na targu głównym w Pradze, meble jesionowe, samowar i kwiaty, w d. 9 (21) Kwietnia r. b. o godzinie 10 z rana w Rynku Starego miasta, meble jesionowe, naczynia miedziane i mosiężne, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Józef Rosiński Komornik pod № 489*d.* Miodowa.

N. D. 2122. Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, sosnowe, lustra, sprzęty kuchene i gospodarskie, fajans, szkła, maszynka do kawy, serwis w srebro oprawny, firanki, lampy, rolety, rondle miedziane, kociołki, zegar, garnki żelazne, łyżki, lanszafty, i t. p. w dniu 5 (17) Kwietnia 1874 r. o godzinie 2 z południa na Muranowie, zaś meble różne, książki, garderoba, bielizna, sprzęty kuchenue i gospodarskie, śledzie w beczkach, i t. p. w d. 8 (20) Kwietnia 1874 r. o godzinie 11 z rana na Grzybowie, wszystkie w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Zacheusz Małkowski Komornik.
Nr. 1773.

N. D. 2097. Prawnie zajęte objekta jako to: fortepian machoniowy, kanapy, krzesla, komody, stoły, szafy, łóżka, biórko, obrazy, bufet, w Warszawie na placu targowym za Żelazną bramą w dniu 5 (17) Kwietnia 1874 r. o godzinie 11 z rana. Zaś przy ulicy Nowo-Miejskiej na gruncie domu Nr. 166, takież same objekta w dniu 8 (20) tegoż miesiąca i r. o godzinie 10 z rana, przez publiczną licytacją sprzedane będą.

G. Zawadzki, Komornik przy S. Ap.

N. D. 2082. W dniu 5 (17) Kwietnia r. b. o godzinie 10 rano na targu Wołowym w Pradze przy Warszawie w dniu 8 (20) Kwietnia o godzinie 10 rano w rynku Starego miasta w Warszawie, w exekucji Sądowej zajęte ruchomości jako to: fortepian, meble machoniowe, jesionowe, lustra, zegary, świeczniki mosiężne i t. p. przez publiczną licytacją sprzedane będą.

M. Magnuski, Komornik.

N. D. 2123. Zajęte w drodze exekucji Sądowej ruchomości jako to: meble machoniowe jesionowe i orzechowe, lustra, kubek srebrny, i takiż zegarek, garderoba męzka i damska, maszyna do szycia, lichtarze platerowane i mosiężne, samowar, książki hebrajskie, sprzęty sosnowe, wóz na żelaznych osiach, sanki i wasąg, oraz wałach maści siwej, w dniu 5 (17) Kwietnia 1874 r. o godzinie 10 i 11 z rana oraz o 12 z południa za Żelazną Bramą zaś o godzinie 4 z południa na Wołowym targu w Pradze przy Warszawie przez głośną publiczną in plus licytacją przed podpisanym Komornikiem sprzedane zosianą.

Asesor Kolegialny, *Kazimierz Brochocki*
Komornik p. S. A. Nr. 556.

N. D. 2101. W dniu 5 (17) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe na targu za Żelazną bramą: szesląg, meble jesionowe, lustro, zegar, lampa, w d. 8 (20) t. m i r. o godz. 10 rano na targu Krasińskich, lampa, lustro, kapelusze manszestrowe, filcowe, słomkowe i niciane kwiaty sztuczne, i w tymże dniu o godz. 1 z południa, na targu Stary Grzybów zwanym w Warszawie, meble palisandrowe, machoniowe, jesionowe i dębowe, kapelusze, kwiaty, rozmaite materje w sztukach, garderoba, bielizna, sprzęty kuchenne i t. p. przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.

Walenty Listopad Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 1897. Sąd Policji Poprawczej W-łu I w Warszawie, zawiadamia że Marjanna Gaczkowska lat 23, podająca się za akuszerkę, poprzednio w Warszawie zamieszkała, wyrokiem Sądu tutejszego z d. 26 Października (7 Listopada) 1871 r. za niedozwolone i błędne leczenie na zasadzie art. 576 K. K. G. i P. na karę pieniężną rs. 10 z oddaniem pod dwuletni dozór policyjny skazaną została.

Warszawa d. 8 (20) Marca 1874 r.

N. D. 1895. Sąd Policji Powrawczej W-łu I w Warszawie, niniejszem zapozywa służącą Esterę Rojzę Wejsmytz, ostatnio w Warszawie u Frymety Lipszytz pod Nr. 1816 zamieszkałą, obecnie z pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30, licząc od daty tego zapozwu, stawiła się w Sądzie tutejszym, w przeciwnym bowiem razie postąpiono z nią będzie według prawa.

Warszawa d. 9 (21) Marca 1874 r.

N. D. 1808. Sąd Policji Prostej w Andrejewie, podaje do powszechnej wiadomości, iż na szosie w lesie Mnichowskim, w miesiącu Listopadzie r. z., znalezione zostało zabłąkane źrebie, trzy miesiące pod on czas mieć mogące, maści gniadej, wzywa zatem prawego właściciela aby po odbiór takowego zgłosił się z dowodami udowodniającemi własność, do Sądu tutejszego w przeciągu dni 30, w przeciwnym bowiem razie według prawa postąpionem będzie.

Andrejew d. 12 (24) Marca 1874 r.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

N. D. 2060.

OSTRZEŻENIE

Ostrzegam niniejszem: aby **od Hipolita Zawistowskiego,** właściciela cząstkowego z wsi Dąbrowa-Michałki i Dąbrowa Kity, w powiecie Mazowieckim, gubernji Łomżyńskiej położonych, oraz od żony jego **Emilji z Czaplickich** ani od nikogo przez nich podstawionego, lub do działań prawnych upoważnionego, nikt nie nabywał żadnych praw w tychże wsiach do części **Boguckowizną** i **Średnickowizną** zwanych; bowiem za wszelkie mogące ztąd wyniknąć koszta i straty nic nie odpowiadam.

Warszawa d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1874 r.
Właścicielka wyżej wspomnionych części
† † † **Balbina Zalewska.**